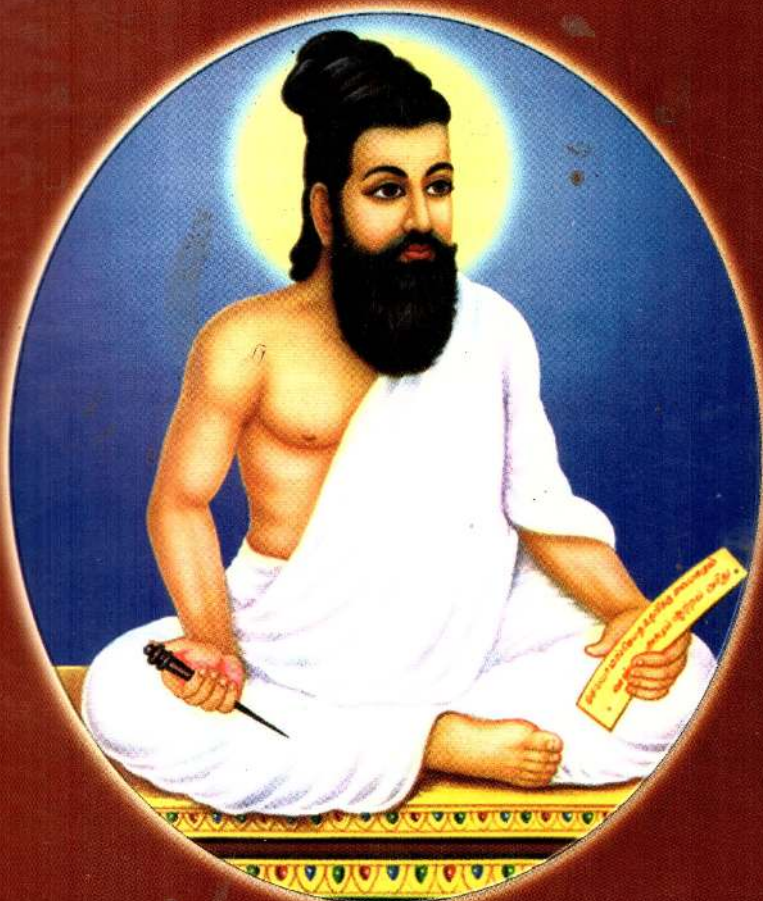

சண்முகேஸ்வரம்

அமரர் சபாரத்தினம் சண்முகேஸ்வரன்

அவர்களின்

ஞாபகார்த்த வெளியீடு

2006-03-02

சிவமயம்

அமரர்

ஈபாரத்தீமை சண்முகேஸ்வரன்

அவர்களின்

நூபகார்த்த வெளியீடு

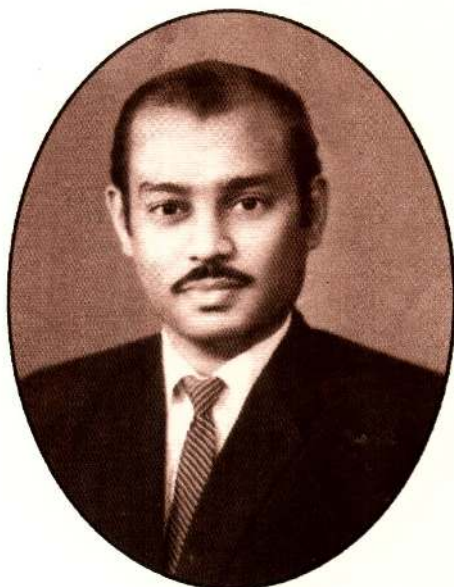
2006 - 03 - 02

சமர்ப்பணம்

“சண்முகேஸ்வரம்” எனும்
 இச் சிறு ஆக்கத்தை அண்மையில்
 எமை விட்டு பிரிந்த
 எம் தந்தையின் நினைவிற்காய்
 அவர்தம் பாதங்களில் காணிக்கையாய்
 சமர்ப்பிக்கின்றோம்

அமரர்

சபாரத்தினம் சண்முகேஸ்வரன்

(இளைப்பாறிய கடல்கடந்த தொலைத்தொடர்பு அத்தியட்சகர்)
கொழும்பு

தோற்றம்

30-08 -1936

மறைவு

31-01-2006

தீத் வெண்பா

சீரோங்கு பார்த்திப நல்வருடத்தைத்திங்கள்
பேரோங்கு பூர்வபட்சதுதியையில் – ஏரோர்புகழ்
இணுவையூர் பதியுதித்த அறிவுப் பேரொளி சண்முகேஸ்வரன்
திருவேங்கடவன் தாழிணை சேர்ந்த திதி

உ
சிவமயம்

வீநாயகர் வணக்கம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்,
கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்,
ஒண்ணுள்ளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்;
ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

தீருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து, புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே?

தீருவ்சைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காசு
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

தீருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்!
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடி ஈசற்கு
ஆட்செய்மின் குழம்பு குந்து
அண்டங் கடந்தபொருள் அளவிலதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டு மின்றும் என்றுமுள்ள பொருள்என்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தீருப்புராணம்

அண்ண லேயெனை யாண்டு கொண்டருளிய அமுதே
விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னாற்றிருக் கயிலையி லிருந்தநின் கோலம்
நண்ணி நான்தொழ நயந்தருள் புரியெனப் பணிந்தார்.

தீருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு குரரை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுகம் ஆனபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதிஅரு ணாசலம் அமர்ந்தபெரு மாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க்கை வரலாறு

யூழ்ப்பாணத்து மருதவாணர் மரபு நெல்வயல்கள் நிரம்பிய கழனி நிலவுடைமையின் மரபாக வளர்ந்து வந்த வேளை, மருத நிலப்பயிர்ச் செய்கையும், மரபுவழி வர்த்தகமும், கல்வி நிலை ஆக்கமும் ஓங்கிய பாரம்பரியத்தில் வந்தவர் சண்முகனார் ஆவர். சண்முகனாரின் ஒரே மகன் ஆறுமுகம் என்ற பெருஞ் செல்வந்தர். ஆறுமுகம் அவர்கள் தமது மைத்துனனுக்குத் தந்தையின் பெயரை நினைவு கூர்ந்து சண்முகம் எனப் பெயரிட்டார்.

சண்முகம் அவர்கள் சிவகாமி அம்மையாரை மணம் முடித்து, தமது தந்தையார் மேற்கொண்ட மலையாளம் ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தைச் சிறப்புற நடாத்தி, தாம் ஈட்டிய செல்வத்தின் பெரும் பகுதியைக் கல்வி வளர்ச்சிக்குச் செலவு செய்தார். அவர் நிறுவிய திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் புலவர் மயில்வாகனம். பண்டிதர் ஆறுமுகம் முதலியோர் ஆசிரியர்களாக பணிபுரிந்தனர். (கல்கிபீடி சின்னத்துரை நினைவு மலரில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா).

அமரர்கள் சிவசம்பு, சிவக்கொழுந்து கனகரத்தினம், சுந்தரம், சபாரத்தினம், செல்லத்துரை, தம்பித்துரை ஆகியோர் சண்முகம் சிவகாமி அம்மை - ஆகியோரின் புதல்வர்களாவர். இவர்களுள் சபாரத்தினம் அவர்கள் சைவமும், தமிழும் தழைத்தோங்கி விளங்கும். கலைகளில் சிறந்து விளங்கும் இணுவையம்பதியைச் சேர்ந்த ஆச்சி முத்துவை மணம் முடித்தார். அவர்களின் இல்லறத்தின் நற்பயனாய் மூத்தமகனாக சண்முகேஸ்வரன் அவர்கள் 1936ம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் 30 ஆம் திகதி பிறந்தார்.

இவருடைய பாசமிகு சகோதரிகளாக செல்லம்மா, ஞானபூரணம், பூமணி (கொழும்பு), திரவியம், சாரதாதேவி (கனடா), சகோதரர்களாக ஜெயராசா (கல்வியியல் பேராசிரியர்), சிவநேசன் (அரியதிரவிய இரும்பகம்) ஆகியோர் விளங்குகின்றனர். இவர் தனது ஆரம்பகல்வியை இணுவில் சைவ மகாஜன வித்தியாலயத்திலும் (இணுவில் மத்திய கல்லூரி) இடைநிலை, உயர்நிலை கல்விகளை கொக்குவில் இந்துக்

கல்லூரியிலும் பெற்று, பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் விவசாயத் துறையில் அனுமதி பெற்று சிலகாலம் கல்வி பயின்ற அவர், அங்கிருந்த பகிடிவதை (Ragging) போன்ற சூழ்நிலைகளை விரும்பாத காரணத்தால் பல்கலைக்கழக படிப்பை ஆரம்பத்திலேயே இடைநிறுத்தி, ஏதாவது வேலையில் இணைய வேண்டும் என்ற ஆர்வ மேலீட்டினால், கொழும்பில் உள்ள கடல் கடந்த தொலைத்தொடர்பு சேவைகள் (Overseas Telecom Services) பணியகத்தில் தொலைத் தொடர்பு அத்தியட்சகராக தம்மை இணைத்துக் கொண்டார்.

அக்காலத்தில் ஆங்கில மொழியமூல கல்வியைப் பெற்றிருந்த காரணத்தாலும், ஆங்கில மொழியிலே அவருக்கிருந்த புலமைத்துவம் காரணமாகவும் அவர் விண்ணப்பித்த மூன்று வேலைகளுக்கான (விவசாயத் திணைக்களம், கற்பித்தல், தொலைத்தொடர்பு சேவைகள்) அனுமதிகளை பெற்றாலும் கூட, தனது ஆங்கில மொழியறிவினை ஸ்திர்ப்படுத்தவும், வெளித்தேசங்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தவும், அப்பணியகத்தில் இருந்த வெளி நாட்டவருடன் இணைந்து வேலையாற்ற வேண்டும் போன்ற உள நாட்டங்களினால் அவர் இத்தொழிலை தெரிவு செய்தார்.

கொழும்பில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது, காங்கேசன்துறை வீதி, கோண்டாவில் மேற்கைச் சேர்ந்த இராசையா - இராசம்மா (K.R.S. நிறுவனம், வினாயகர் அரிசி ஆலை, இராசம் அரிசி ஆலை) தம்பதியினரின் மூத்த புதல்வியான பூமணியை 1970 ஆம் ஆண்டு தைமாதம் 29ம் திகதி திருமணம் செய்தார். பூமணியின் சகோதரர்கள், சிவலோகநாதன் (K.R.S நிறுவனம்) சச்சிதானந்தன் (கனடா) இராணி, லக்ஷ்மிதேவி, கைலாயிள்ளை (Rasika Property) சிவஞான சுந்தரம் (K.R.S. நிறுவனம்) விக்கினேஸ்வரன் (லண்டன்) சிவகுமார் (லண்டன்) ஆகியோர் ஆவர்.

இவர்களது புதிய இல்லற வாழ்க்கை, கொழும்பிலே, கொள்ளப்பிட்டியில் டீன்ஸன் பிளேசில் மலர்ந்தது. இல்லறத்தின் நற்பயனாக அனுசியா, ஜெயநேசன், பத்மநேசன், செளம்யா எனும் நான்கு மக்கட்செல்வங்களைப் பெற்றனர். 1983 ன் அகோரப் புயல்வரை, மூத்தமகள் அனுசியா கொழும்பு சென். அந்தனீஸ் கல்லூரியிலும், இரண்டு புதல்வர்களும் கொழும்பு றோயல் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்று

வந்தனர். 1983ன் அகோரம் சொந்த வீட்டை விட்டு யாழ்ப்பாணம் நோக்கி புலம் பெயரச் செய்தது.

யாழ்நகர் வந்த அவர்களது குடும்பமும் “புதியதோர் உலகம் கண்டோம்” என்பதுபோல் புதியதோர் வாழ்க்கையினை முகம் கொள்ளச் செய்தது. மனைவி, பிள்ளைகளை யாழ்ப்பாணத்திலேவிட்டு அன்னார் மீண்டும் கொழும்பில் வேலையிலே ஈடுபட்ட வேளை, பிள்ளைகளும் யாழ்ப்பாணத்திலே (அனுசியா - உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, ஜெயநேசன், பத்மநேசன்- கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி) செளமயா - இணுவில் மத்திய கல்லூரி, கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி கல்விகளைத் தொடர ஆரம்பித்தனர்.

1985 ல் யாழ்ப்பாணம் வந்த அன்னார் சலரோக எனும் நோயின் வலையில் அகப்பட்டு வீழ்ந்தார். வீழ்ந்த அவரும் நோயின் கொடுமுகத்தோடு போராடிய, போராட்ட வரலாற்றுப்பதிவுகளையே அவரது நீண்டகால வாழ்க்கை உணர்த்தும். அவரது சுய கட்டுப்பாட்டையும் மீறி, நோய்தன் செல்வாக்கினை பல பரிமாணங்களினூடு விரிவு கொள்ள வைத்தமை, அன்னாரின் வைத்தியசாலை வாழ்க்கைகள் முக்கிய பதிவைப் பெறும்.

அமரரின் மூத்தமகள் அனுசியா உயர்கல்வி வரை கற்று, யாழ்ப்பாணம் பிரபல வர்த்தகரும், “செல்லா சன்ஸ்” உரிமையாளரான எஸ். கே. செல்லையா புவனேஸ்வரி தம்பதியரின் புதல்வனான விமலேந்திரனை மணம் செய்து, வினூஷன், விஷானி, லக்ஷானி எனும் செல்வங்களைப் பெற்று இனிதாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். மூத்தமகள் ஜெயநேசன் உயர்கல்விவரை கற்று, லண்டனில் தன் வாழ்க்கையினை நிலை கொண்டும், மாவிட்டபுரம் சுந்தரலிங்கம், செல்வமணி தம்பதியரின் புதல்வி றொஷாந்தியை மணம் செய்து ரவிசாந் எனும் மகனை பெற்று இனிதே வாழ்கின்றனர்.

இளையமகன் பத்மநேசன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் B.A.பட்டம் பெற்று, தந்தையின் வழிகாட்டலுக் கிணங்க இந்தியா சென்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணுவியல் துறையில் M.A. பட்டம் பெற்று, இன்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் உதவி விரிவுரையாளராக

பணிபுரிந்து வருகிறார். இளைய மகள் செளம்யா B.Com, H.N.D.A ஆகிய கற்கை நெறிகளை கற்று வருகின்றார்.

அன்னாரின் ஆளுமைப் பண்புகள் பலவகையின, இளமைக் காலத்தில் நண்பர் குலாமோடு இணைந்து உருவாக்கிய இணுவில் மேற்கு பரமானந்த வாசிகசாலை இன்றும் பொலிவு பெறும். அக்காலத்தில் சிறந்த பேச்சாளராக விளங்கியமைக்கு கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் அவரது நண்பர்கள் C.N.அண்ணாத்துரை வருகிறார் என்று புகழ்ந்தமை வளம் சேர்க்கும். இந்தியாவின் திராவிட முன்னேற்ற கழக அன்பராகவும், அக்கழக தொண்டர்களோடு ஊடாட்டம் கொண்டிருந்தமை அவரது ஆவணங்கள் வெளிப்படுத்தும். சிறந்த நூல்வாசகராகவும் விளங்கியமை அவரது இல்லத்தில் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான ஆங்கில நாவல்கள் உறுதி செய்யும். கொழும்பில் வேலை செய்த காலத்தில் ஆங்கில நாவல்களை படிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தவர். ஆங்கில மொழியில் மட்டுமல்லாது தமிழ் மொழியிலும் சிறந்து விளங்கினார். நிறைய தமிழ் நூல்களையும், இலக்கியங்களையும் படித்தவர். இந்தியாவில் அன்றைய காலங்களில் வெளிவந்த “தென்றல்” இதழ்களைப் படிப்பதும், அதற்கு விமர்சனம் எழுதுவதும், அதற்கான பதில்களை, அவர்கள் வாழ்த்தி அனுப்பியிருந்தமையை அவரது ஆவணங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

எந்த ஒரு விடயமாயினும் இலகுவில் மற்றவர்க்கு புரியக் கூடிய வகையில் ஒரு சில வார்த்தைகளில் விளக்கம் அளிக்கக் கூடிய வல்லவராக, அறிவாளியாக விளங்கியமைக்கு, “பழமரத்தை நாடிச் செல்லும் பறவைகள் போல”, அரசியல் சார்ந்தாயினும் சரி, விளையாட்டு, சினிமா, பொது விடயங்களாயினும் சரி பலர் நாடிவந்து அவரிடம் கலந்துரையாடல் செய்தமை உறுதி கொள்ள வைக்கும்.

மார்க்ஸீய கொள்கைகள், பெரியாரின் பகுத்தறிவாதச் சிந்தனை களுக்கு ஆட்பட்டிருந்த அமரர் இளைமைக் காலத்தில் சமய நம்பிக்கையில் நாட்டம் கொள்ளாதிருந்த அமரர் பிற்காலத்தில் திருவேங்கடவன் அன்பனாக மாறி, ஓர் ஞானியாக இல்லத்திலே காலை, மாலை விபூதி தரித்து நாராயணா, நாராயணா என துதிப்பது வழமையாயிற்று. அமரரின் இந்நோயின் போராட்டத்திலே பங்கெடுத்த அவரது மனைவி பூமணி சண்முகேஸ்வரன் கதைகள் சொல்லும் கண்ணகி, நளாயினி, சாவித்திரி

போன்ற பத்தினிகளுக்கு மேலாக போற்றுதற்குரியவர். யாவற்றையும் தியாகித்து நீண்ட காலமாக கணவனுக்காக பணிவிடைகள் செய்ததில் அவருக்கு நிகர் யாருமில்லை. ஒரு பெரும் அறிவுப் பெருந்தகை பேராசான், நடமாடும் நூலகம். கலைக்களஞ்சியம் நீண்டகாலமாக இல்லத்தில் இருந்தமை யாவரும் அறிந்த செய்தி. இறுதியாக சிகிச்சைக்காக 2006ம் ஆண்டு தைமாதம் கொழும்பு வந்த வேளை றோயல் வைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு, நோயின் கொடுரத்தால் சிகிச்சையும் பயனளிக்காது போக 2006ம் ஆண்டு தைமாதம் 31ம் திகதி அன்று தனது இஷ்ட தெய்வமான திருவேங்கடவன் தாழினைச் சென்றடைந்தார்.

அன்னாரின் இழப்பு அக்குடும்பத்தினருக்கு மாத்திரமல்ல. அவரைநாடி வருகின்ற அனைவருக்கும் பேரிழப்பே, அவர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாலும், அவரது நினைவுகளும், அறிவுரைகளும் எல்லோர் நெஞ்சங்களிலும் அழியாப் படிமங்களாகின்றன. அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளைப் பிரார்த்திப்போம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நந்தவரைத்துச் சுவடுகள்

அமரர் அண்ணாவின் நினைவுகள் “வானத்து அமரன் வந்தான் காண்”
என்ற தொடரினை மாலையாக்குகின்றன.

சென்ற விடமெங்கனும் அறிவுக் கோபுரங்களை
அரியணையாக்கியவர்.

அறிவுப்பரவலை அகன்ற ஆழியின் அழியாத
முத்துக்களாக்கியவர்.

வாக்கினில் இனிமை, வளமார் சிந்தனைகளிலே
தெளிவு- நோக்கிலே நீள் நிலத்தை வலம் வரும்
தரிசனம் - என்றவாறு அனைத்தையும்
ஒரு கையளவு மலராக்கியவர்.

பொங்கிச் சினக்கும் சமுத்திர அலைகளை
அன்பெனும் தண்ணென்ற கரத்தினுள்
தக்க வைத்தவர் -

ஒடிச் சிறகடித்து அலைந்த பறவைகள்
ஓய்வெடுத்து உல்லாசிக்கும் கவின்
விருட்சமாகியவர்-

காலவெளி இருளாயினும் காணுமிட
மெங்கனும் நம்பிக்கை ஒளிச் சுடரின்
துணிக்கைகளைத் தூவியவர்-

இருள் சூழ்ந்த உலகெங்கும் ஓலக்கனவுகளின்
உறக்கத்தில் இருக்கையில்,
கால வெளிச்சத்தின் கதவுகளைத் திறந்தவர்-

நம்பிக்கை மலர்களால் நந்த வளங்களை
ஆக்கியவர்- இன்றில்லை,
ஆனாலும் நினைவுக் கோபுரங்கள்
வானத்தில் வலம் வருகின்றன -

- சபா. விஜயராசா
சகோதரர்
(கல்வியியல் பேராசிரியர்)

பண்பால் உயர்ந்த பெருந்தகை

அமரர் சபா. சண்முகேஸ்வரன் அவர்கள் மண்ணுலகை விட்டு விண்ணுலகம் சென்ற செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்த பல உறவினர்களுள் நானும் ஒருவன். கொழும்பில் மருத்துவ சிகிச்சையை முடித்துக் கொண்டு எம்மை மகிழ்விக்க விரைவில் வருவார் என்று எதிர்பார்த்திருந்த எமக்கு அவரின் பிரிவுச் செய்தி எதிர்பாராத நிகழ்வாகும். அவர் கொழும்புக்கு சிகிச்சைக்கு செல்லும் நாளன்று என்னை அழைத்து பெறுமதி மிக்க பத்திரங்களை ஒப்படைத்து அவற்றை தான் வந்த பின்பு கையளிக்குமாறு கேட்டிருந்தார். அவற்றை பெறுவதற்கு அவரே நேரில் வருவார் என்று காத்திருந்த எனக்கு அவற்றைப் பெறுவதற்கு அவரின் பூதவுடல் வந்தமை தாங்க முடியாத மனவேதனையை கொடுத்துள்ளது.

அமரர் சபா. சண்முகேஸ்வரன் அவர்கள் எனது மனைவியின் மைத்துனராக எனது உடன் பிறவாத சகோதரனாக இருந்தாலும் அவரை நாம் “அத்தான்” என செல்லமாக அழைப்போம். அவர் சேவையிலிருந்து இளைப்பாறி இருந்தமையால் மிக அமைதியாக தன்னடக்கம் கொண்டவராக வீட்டில் அமர்ந்திருப்பார். அவருடைய நண்பர்களும் உறவினர்களும் அவரைக் கண்டு அளவளாவுவதிலேயே மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்பதனால் தொடர்ந்தும் அவருடைய விகவாசிகள் அவரை நாடி வருவார்கள். அவர் ஒரு நடமாடும் நூலகம் என்பதனால் அவரது அறிவை நுகர பலர் மாலையில் ஒன்று கூடுவது பார்ப்பவர்களுக்கு பரவசத்தை தருவதாகும்.

அமரர் சபா. சண்முகேஸ்வரன் அவர்கள் புகழ்பூத்த ஒரு தபால் தொலைத்தொடர்பு அத்தியட்சகராவர். அவர் கடல் கடந்த தொலைத்தொடர்பு சேவையில் பணியாற்றிய காலத்தில் பல கம்பனிகள் அவர் சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ள முண்டியடித்ததை நானறிவேன். அவர் கொழும்பில் சேவையாற்றிய காலத்தில் எவர் எமது பிரதேசத்திலிருந்து கொழும்பு சென்றாலும் அவர்களை தனது வீட்டில் தங்கவைத்து விருந்தோம்பும் பண்பைக் கொண்டிருந்தார். அவர் குடும்பத்தார் எல்லோரும் விருந்தினர்களை உபசரிப்பதில் தனித்துவம்

கொண்டவர்கள். அவர் எமது குடும்பத்தின் தலைமகனாக இருந்தமை காரணமாகவே நாமெல்லோரும் குறிப்பாக அவரின் மைத்துனர்கள் நல்லதொரு வழிகாட்டலைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன் தமது வாழ்வில் துரித முன்னேற்றத்தையும் கண்டு கொண்டார்கள்.

அமரர் சபா. சண்முகேஸ்வரன் அவர்கள் கொண்டிருந்த நல்லெண்ணமே அவருக்கு சிறந்த புத்திரர்களையும் புத்திரிகைகளையும் வாழ்வில் தந்துள்ளது. “தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்” என்ற திருவள்ளுவர் வாக்குக்கிணங்க இலண்டன் மாநகரில் புகழ்பூத்த ஜெயநேசன், பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாற்றும் பத்மநேசன் ஆகிய இருவரும் புத்திரர்களாக அவதரித்தார்கள். அதேவேளை மூத்த புதல்வி அனுஷியா மனம்நிறைந்த மணாளனாக பிரபல வர்த்தகரும் “செல்லா சன்ஸ்” உரிமையாளர் செல்லையா விமலேந்திரன் அவர்களை மணந்து பேரோடும் புகழோடும் வாழ்கின்றார். கனிஷ்ட புத்திரி “சௌமியா” அமரரின் அன்புக்கு பாத்திரமானவர் மட்டுமன்றி தந்தையின் உந்துதலால் B.Com மற்றும் H.N.D.A கற்கைநெறிகளை பயில்பவர் அமரரின் பிரிவை பிள்ளைகள் மட்டுமல்ல எமது பிரதேசத்தவர்களினாலேயே தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற முதுமொழிக்கிணங்க அமரர் சபா. சண்முகேஸ்வரன் அவர்களின் ஆத்மா இறைவன் திருவடியில் என்றென்றும் நிலைபெற பிரார்த்திப்பதுடன் அன்னாரது பிரிவால் துயருறும் குடும்பத்தினருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். உயர்ந்த உள்ளமும் தன்னடக்கம் பண்பும் கொண்ட இப்பெருந்தகையின் பெயரும், புகழும் என்றும் நிலைபெற எல்லாம் வல்ல பரராஜசேகர பிள்ளையாரை இறைஞ்சுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

உடன்பிறவாத சகோதரன்
திரு. க. தேவராஜா
பீடாதிபதி

முகாமைத்துவ கற்கைகள் வணிக பீடம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

விதைத்தவை எங்கோ வேர் கொள்ளும்

அது 1983 இன் கடைக்கூறு. நான் முதன் முதலில் இலங்கை வானொலியில் உதவிச் செய்தி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றுக் கொழும்புக்குச் செல்கின்றேன். கொழும்பில் தங்குவது...? அரியண்ணையின் வீடு (அமரர் செல்லையா - அரியரத்தினம்) அது இலங்கை அரசியலில் செல்வாக்குச் செலுத்திய சேர் ஒலிவர் குணதிலகாவின் உறவினரின் வீடு. வெள்ளவத்தை பொஸ்வேல் பிளேசில் இல. 33 இல் அமைந்திருந்தது. விசாலமான வீடு. அதைக் கொழும்பில் “இணுவில் ஹவுஸ்” என்பர். இணுவிலில் இருந்து ஒருவர் பயப்படாது ரயில் வண்டியில் வரலாம். அரியண்ணையின் சமறி எல்லோரையும் தாங்கும்.

நான் அரியண்ணையின் சமறி அங்கத்துவனானேன். எனது Room mate ஆகிறார், அமரர் சண்முகேஸ்வரன். அவருக்கு கொள்ளுப்பிட்டியில் டீன்சன் பிளேசில் சொந்த வீடு இருந்தது ஆயின் 1983 அகோரம் அவரையும் வீடற்றவனாக்கி விட்டது. மனைவி பிள்ளைகளை யாழ்ப்பாணத்தில் சேர்த்துவிட்டு இப்போ தமது மைத்துனர் அரியண்ணையின் சமறியில் அவரும் ஒரு அங்கத்தினராக.... அப்போ அவர் தொலைத் தொடர்பு இலாகாவில் வெளிநாட்டுத் தொலைத்தொடர்பு சேவையில் அதிகாரியாக இருந்தார். இப்போது போல அல்ல தொலைத் தொடர்பு மிகவும் அருமையாக இருந்த காலமது. அவருக்குப் பெருமதிப்பு நகரத்து வெளிநாட்டு இலாகாக்களுக்கிடையே இருந்தது.

சண்முகேஸ்வரன் அண்ணன் எனது ஊரவர் ஆயினும் வயது, தொடர்பின்மை காரணமாக விலகியிருந்த நான் அவரது அணுக்கம் கிடைத்தவுடன் அவருடன் ஊடாடத் தொடங்கியதும் பிரமிப்படைந்து போனேன். அவர் ஒரு தகவல் சுரங்கம். அவரது அமைதி அளவிற்கு அவருக்குள் ஒரு அறிஞன் ஒளித்திருந்தான். மாலை வேளைகளில் சமறியின் வராந்தாவில் கிடக்கும் நீண்ட வாங்கில் இருந்து அவர் பேசத் தொடங்கினால் நாட்கணக்கில் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கலாம். ஒரு விடயம் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தால் அதன் அடி நுனி வரை விரல் நுனியில் தகவல் தருவார். வரலாறு, அரசியல், சினிமா, கலை என அது விரியும். தகவல்களைத் துல்லியமாகவும் ஆதாரத்துடனுமிருக்கும் சம்பவங்களை விபரிக்கும் போது தேர்ந்த கதை சொல்லிற்குரிய கலை நேர்த்தி, சொல்வழக்கு எல்லாம் நிறைந்திருக்கும்.

நள்ளிரவு கடந்து. அமரர் சின்னண்ணை மகேந்திரன் இலங்கை வானொலி இரவுச் செய்தி முடித்து வரும் வரை அல்லது அரியண்ணை ஒரு பாட்டம் துயில் கொண்டு எழுந்து “நானைக்கு உங்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லையோ” என்று கேட்கும் வரை எங்கள் சம்பாஷணை நீளும். அவர் ஒரு தேர்ந்த வாசகன், நிறைந்த ஞாபகசக்தி அவருக்கிருந்தது. படித்தவற்றைக் கேட்போர் வசப்படும் வகையில் விரித்துரைக்கும் ஆற்றலும் இருந்தது. அவர் தமது மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்திருப்பாரேயானால் இன்னோர் பேராசிரியர் திருவாளர் சபாரத்தினம் குடும்பத்தில் உருவாகியிருத்தல் கூடும்.

எனக்கும் அவருக்குமான தொடர்பு அற்ப ஆயுளில் முடிந்து விடுகிறது. அவர் பதவியில் இருந்து விருப்பு ஓய்வு பெற்று ஊருக்குச் சென்று விட்டார். சகலரும் திசைமாறினோம், அல்லது சிதறுண்டு போனோம். சுமார் 25 வருடங்களின் பின்னர் அந்த நட்பின் அல்லது தொடர்பின் நீட்சி அவர் மகன் பத்மநேசன் மூலமாக எனக்குக் கிடைக்கிறது. அவன் தந்தையை அடிக்கடி நினைவு கொள்ள நான் பழகியதை நினைவு மீட்டி அவனுக்கு விரித்துரைக்கிறேன்.

ஒரு நாட்காலையில் பத்மநேசன் எமது வளாகத்துச் சிற்றுண்டிச் சாலையில் காலை உணவருந்தும் போது, அவரது உடல் நிலையின் வீழ்வு குறித்து வருத்தத்துடன் பேசுகிறான். மதியம் அவர் காலமான செய்தி கிடைக்கின்றது.

எனது அனுபவத்தில் அமரர் சண்முகேஸ்வரன் ஒரு மின்னல். அடர் இரவில் மின்னல் மின்னும் போது சூழவுள்ள வெளியை அனுமானித்தல் போல.... அவருடனான ஊடாட்டம் மிகச் சொற்ப காலமே.... ஆயின் அவரால் எனது சிந்தனைத்தளம், வாசிப்பு, கேட்டல் தளத்தில் ஏற்பட்ட பல மாற்றங்களுக்கு அவர் காரணமானார். ஒரு நாள் பழகினும் கற்றறிந்தோர் கேண்மை பல நாட்கள் பழகியது போல இருக்கும் என்பது ஆன்றோர் அனுபவம். அந்த அனுபவம் என்னுள்ளும்... என்றும் நீங்காத நினைவாய்.... நிறைவாய்.... என்னைப்போன்ற பலருள்ளும் அவர் வாழ்வார். வெற்றுடம்பு அழிந்தால் என்ன.... அவர் விதைத்தவை எங்கோ வேர் கொள்ளும். அவர் விட்ட இடத்திலிருந்து அவர் பிள்ளைகள் தொடர்வர். அவருக்கு அழிவில்லை.

கலாநிதி வல்லிபுரம் மகேஸ்வரன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

சிவமயம்
அன்பு சிவம்

Ar. Thirumurugan, B.A., Dip. N. Ed.
Vice Principal
Skandavarodaya College
Chunnakam, Sri Lanka

செஞ்சொற் செல்வர்
ஆறு. திருமுருகன்
26, கைவிலை பிள்ளையார் ஏறி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

செஞ்சொற் செல்வரின் பிரார்த்தனையுரை

தீருவும், செல்வமும், சீரும் தழைக்கும் திவ்விய திருவூர் இணுவில். இப்புண்ணிய பதியில் கல்வியாலும், கலையாலும் நிறை செல்வத்தாலும் புகழ்பெற்று விளங்கிய குடும்பம் அமரர் சபா. சண்முகேஸ்வரன் அவர்களது குடும்பம் மும்மொழிப் புலமையோடு இளம் பராயத்திலேயே உயர்பதவி வகித்து பலருக்கு உறுதுணை செய்தவர். பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா போன்ற சகோதரர்களை ஆற்றுப்படுத்துகின்ற குடும்பத் தலைமகனாக விளங்கியவர். கொழும்புக்கு தொழில் தேடிச் சென்றவர்கள் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்றுச் சென்றவர்கள் தஞ்சம் என்று இவரை நாடுவர். இன்முகத்தோடு வரவேற்று ஆகவேண்டிய அனைத்தையும் செய்து வழிப்படுத்திய பண்பாளர். 1983 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் கொழும்பில் அவரது சொந்த வீட்டில் நித்தம் விருந்தினர் தங்காத நாளே இல்லை எனலாம். இல்லற வாழ்வில் இனிய நல்லாள் பூமணி அவர்களை கரம்பற்றி நிறைந்த வாழ்வு வாழ்ந்தவர். பிரபல தொழில் அதிபர் இராசையா அவர்களின் தலை மருமகனாக விளங்கி அக்குடும்பத்தின் சிறப்புக்கும் வழிகாட்டினார். அன்னாரது பிள்ளைகள் கல்வியிலும் பண்பிலும் உயர்ந்தவர்கள். குறிப்பாக அவரது இளைய புதல்வன் இன்று முதுகலைமான்ரிப்பட்டம் பெற்று விரிவுரையாளராகத் திகழ்வதோடு இயல் இசை நாடகத்துறையில் தனித்துவம் மிக்க கலைஞனாக விளங்குவது பெருமைக்குரியது. அன்னாரது மருகர் பிரபல தொழில் அதிபர். உதவும் பண்புடையவர் எல்லாச்சிறப்பும் நிறைந்த குடும்பத்தில் நிறை மகனாக வாழ்ந்த இப் பெருந்தகை யார்க்கும் தீது எண்ணாது பிறர்க்கு இடையூறு இன்றி வாழ்ந்த அற்புதப் பிறவி. நோய் ஏற்பட்டு வீட்டில் அமைதியாக நூல்களைப் படித்துக் கொண்டு ஞான வாழ்வு வாழ்ந்தவர். அவரது ஆத்மவைக்காக்க அல்லும் பகலும் மிகச் சிறப்பாக அவரது மனைவி

பிள்ளைகள் பராமரித்ததை பாராட்டாதவர்கள் இல்லை. இறைவனின் திடீர் அழைப்பு அமரரின் ஆத்மா இவ்வுலகை விட்டு நீங்கி இறைவனை நாடி விட்டது. அன்னாரது நினைவாக அறநூலாகிய திருக்குறளை வெளியிட்டு அன்பர்களுக்கு வழங்க இருப்பது போற்றுதலுக்குரியது. அன்னாரது ஆத்மா சாந்தி பெற எங்கள் குல தெய்வமாகிய இணுவில் பரராஜசேகரப் பிள்ளையாருடைய பாதங்களைப் பணிந்து வணங்கி அமைகிறேன்.

செஞ்சொற் செல்வர்

ஆறு. திருமுருகன்

உப அதிபர்

ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி, சன்னாகம்

நல்வண்ணம் வாழ்ந்த வானுறையும் தெய்வம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்று வள்ளுவர் வார்த்தைக்கு அமைய தான் பிறந்த மண்ணான இணுவிலுக்கு பெருமை சேர்த்து கைப்பிடித்த மனைவிக்கு இனிய கணவனாய் பெற்றோருக்கு நன்மகனாய், உடன் பிறந்தோருக்கு உற்ற சகோதரனாய், புகுந்த வீட்டிற்கு நல்ல மருமகனாய், மைத்துணர்களுக்கு பாசமிரு அத்தானாய் இம்மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து காட்டிய சபா சண்முகேஸ்வரன் அவர்களாவார்.

அன்னாரின் உயர்ந்த பண்புகளும் சிறந்த ஆளுமையும் கண்டு அவர்களது நண்பர்கள் அவரை அண்ணாத்துரை என அழைத்தனர். இவர் சகலதுறையும் தெரிந்தவராக மாணவர்களுக்கு பயன்படும் வகையில் ஆங்கில அறிவைப் புகட்டியுள்ளார். அத்தோடு தனது பிள்ளைகளையும் கல்வியில் மிளிர் வைத்ததோடு நல்லமுறையில் வாழ்க்கையையும் அமைத்து கொடுத்திருக்கின்றார். இத்தகைய சான்றோரை இழந்து தவிக்கும் அவர்தம் துணைவியாருக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவிப்பதோடு, அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய ஆடல்வல்லான் அம்பலவான் தாளிணையை இறைஞ்சுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஞானத்திருக்கேதீஸ்வரன் குடும்பத்தினர்
K.T.C
ஸ்ரேசன் ரோட், கோண்டாவில்

அறிவுக்கடல் ஒன்று வற்றியதே!

“கற்க கசடற கற்றவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத்தக” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. பலர் கல்விமாண்களாக இந்தப் பூவுலகின் கண்ணே வாழ்ந்தார்கள், வாழ்ந்துவருகின்றனர், ஆயினும் கல்வியை தெளிவாகக் கற்றாலும் அதன்படி வாழ்ந்தார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும் கண் சில உண்மைகள் தெளிவாகும். அறிவோடு ஒழுக்கம் சேரும்போது அறிவின் மேன்மை புலப்படுகிறது.

“அடக்க முடையர் அறிவிலர் என்று எண்ணி கடக்கக் கருதவும் வேண்டாம் - மடத்தலையில் ஒருமீன் ஓட உறு மீன் வருமளவும் வாடி இருக்குமாங் கொக்கு” என்ற பொய்யா மொழிக்கு அமைய அறிவுடன் அமைதியாக இருந்து செயற்படுபவர்களும் நம் மத்தியில் உள்ளனர். இந்த வகையில் இன்று எம்மைவிட்டு நீங்கியும் நீங்கா நினைவினைத் தந்திருக்கும் அத்தான் சபா. சண்முகேஸ்வரனை ஒருகணம் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

எம்முன்னே அறிவுக்கடலாக விளங்கிய ஓர் ஒளிவிளக்கு என்று கூறும் அளவுக்கு அன்னாரின் பத்துறைசார்ந்த அறிவுத் திறமை, கிரகிக்கும் தன்மை, சிறந்த மதியூகமான சிந்தனை, ஆத்மீகமான தன்னம்பிக்கை, பிழையை நோடியாக பிழையென்று எடுத்துரைக்கும் துணிச்சல், சிறந்த வழிகாட்டும் தன்மை, அன்பான உபசரிப்பு, என பல விதமான பண்புகளின் கலங்கரை விளக்கமாக எம் முன்னே வாழ்ந்தவர், கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அத்தானுடன் அவர் தம் குடும்பத்தவருடனும் நெருங்கிப் பழகும் சிலருள் நானும் ஒருவனாக இருந்ததால் அத்தானின் பத்துறை சார்ந்த விடயங்களை அறிவுபூர்வமாகக் கற்றுக் கொண்டேன். அவர் பிள்ளைகளுக்கு நான் ஆசிரியனாக இருந்தாலும் அவர் எனக்கு ஓர் ஆசிரியர் என்பதை நான் மறப்பதற்கில்லை. அத்தானின் கதிரைக்கு அருகே இருந்து தேநீர் அருந்தி வருவதில் எனக்கு ஒரு ஆறுதல் நண்பனாக, நல்லாசானாக, அன்புக்குரியவராக, ஆறுதல் கூறுபவராக, ஆலோசகராக, குடும்பத்தவர்க்கு ஒளிவிளக்காக விளங்கிய அத்தான் எனும் அறிவுக்கடல் இன்று வற்றிவிட்டது. அவரின் மறைவை யாராலும் ஜீரணிக்க முடியாது;

ஆயினும் இறைவனின் தீர்ப்பை எம்மால் தடுக்கமுடியுமா? எனவே அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக பிரார்த்திப்பதோடு இன்று அவரின் பிள்ளைகள் சிறந்த கல்விமாண்களாக விளங்குகிறார்கள். அவரின் கனவை நினைவாக்கிவிட்டார்கள் என்ற வகையில் அக்கா, பிள்ளைகளுக்கும் ஆறுதல் கூறி அமைகின்றேன்.

இங்ஙனம்
அன்புடன்
அருட் செல்வமாமா
அருள் கல்வி நிலையம்,
இணுவில்

ஞானபதி
இணுவில்

நீங்கள் காலமாகி விட்டீர்கள் என்றே கண்ணீர் வடித்தோம்,
எங்களுக்கோ நீ இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் என்ற
முக்காலமுமாய் ஆகிவிட்டீர்!
சாவு நிச்சயம் தான் ஆனால் எம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதும்
நிச்சயம்,

எல்லா மருமக்கள் சார்பில்
கே. எஸ் ஞானமூர்த்தி
இணுவில்

மைத்துனர்களின் புலம்பல்...

பிறந்த வீட்டில் பேத்தியை இழந்தேன்.
வாங்கிய வீட்டில் பெற்றவளை இழந்தேன்
புகுந்த வீட்டில் மைத்துனனை இழந்தேன்
கட்டிய வீட்டில் என் அன்பு செல்வத்தையே இழந்தேன்
அக்காவின் வீட்டில் என் அத்தானை இழந்தேன்
அந்தோ என்துயர் தாங்க யாரால் முடியும்.

என் பெரியத்தானின் பெரியதம்பி
K.R. சீவலேகநாதன் (மைத்துனர்)

மண்ட உடன் கண்சம்பட்டிய சரிப்பு
கனந்த இன்மையான வார்த்தை
சந்திரன் விஞ்சும் வதனம்
அனைவரையும் ஒன்று சேர்க்கும்
சமுத்திரம் இன்று எங்கே
அத்தான் என்று அழைத்தோம் அன்பாக
நாராயணா என்று அழைத்தோம் அன்பாக
என்றும் பேசக்கடவன் துணை என்பீர் - அந்த
தருமலை நாயகன்டம் சீக்கிரமாய் சென்றீரே.

கைலாயபிள்ளை (மைத்துனர்),
பாமதி (மைத்துனி)

கால நதிக் கரையல் - எங்கள்
 குடும்ப சூரியன் அஸ்தமனமாகிவிட்டது
 திரை கடலோடி தூவியம் தேடி
 வீடு வரமுன்னம் - எங்கள்
 வீட்டு நாற்கால் யொன்று
 காலயாக் விட்டது

பூ மாலைக்குள்
 வாசந் தந்த சண்முகப் பூ
 வாடி வீழ்ந்ததோ! - அத்தான்
 சோதரி வான்ல்
 புன்னகையிழந்து
 சோகவிருள் கவிழ்ந்ததோ!

தென்றல்லல்லாமல்
 மூங்கில் காடே
 வீக்கித்து போய்ருக்கின்றது
 முச்சையிழந்த
 பட்டம் போல் - தங்கள்
 குடும்ப வானம்
 வெறித்து போய் கிடக்குதய்யா!

இருந்த இடத்தில்
 இருந்தாலும் முழுசாய்
 புன்னகைத்த நிலவே - நீ
 நடந்த விடத்து
 புல்லும் சாகா இணுவை
 பெருமை சொல்லியே வாழ்ந்தவரே
 ஏனந்த அவசரப் பயணம்!
 மறுபடியும் பிறந்து வா
 அத்தான்

31ம் நாள் நினைவுகளோடு
 சிவகுமார் (லண்டன்)
 மைத்துனர்

நந்தவனம் பொலிவிழந்ததே

மேலர் அறுந்த மரமானேன்
வேதனையில் உதர்கின்றேன்
வேத்யனே நீர் மறைந்தது ஏன்
சார்மனையில் நீர் அமர்ந்தாலும்
எனக்கு அது சீர்மாசனமல்லோ
மன்னவனே மண்ணை விட்டு ஏன் சென்றாய்.

மதீப்பற்ற மாணக்கமே
மனைவி என்னை ஏன் மறந்தாய்
உன் இதயம் நின்றது ஏன்?
உறு துணையாய் நான் இருக்க
என் இதயம் துடிக்கையில் உன் நனைவு
என் இமைகள் மூடுகையில் உன் கனவும்
என்று நான் எங்கு காண்பேன்
என் தலைவா தரணியிலே.

அப்பா என்றழைக்க அற்புதமாய் சீர்த்தீரே
அப்பா கடைசியா கண்டபோது கண் கலங்கி நின்றீரே
அப்பா கடைசீ வார்த்தை பேசாமல் கடுகதயில் சென்றீரே
அப்பா உன் கண் அன்பான அனு என்றும் வார்த்தை எங்கு
கேட்பேன்.

அப்பாவை பார்க்கவர பரமன் அடி சீர்த்தீரே
அப்பா என்று அறிந்தேன்; அமும் குரல் தான் கேட்டதோ
அப்பா நான் அன்னிய நாட்டில் இருக்க அரன் அடிதான் சீர்த்தீரே
அப்பா நான் காண முன்பு காலன் அவன் கவர்ந்தானே.
அப்பா ஞாயிறு வரும்போது நலமாக இருந்தீரே
அப்பா தீங்ககளன்றும் சந்திரன் போல் இருந்தீர்

அப்பா செவ்வாயில் செல்போன் கோல் வந்ததுவே
அப்பா நான் அரைவழியில் வரும்போதும்
அப்பா அவை பார்ப்பேன் என்நருக்க
அப்பா ஏன் அவசரமாய் சென்றீர்கள்.

அப்பா அப்பா அப்பா
என் உயிரே அப்பா
என் உணர்வே அப்பா
என் பெயரை உச்சரித்த அப்பா

என்னை மறந்தது ஏன் அப்பா
ஏங்கித் தவிக்கும் எனக்கு என்ன பதில் அப்பா
என் நழுவல் கூட அப்பா
என் கண்ணின் மணியே அப்பா
என் என்று நான் காண்பேன் என் அப்பா

மனைவி, பிள்ளைகள்

அழியாப் படிமங்களிலிருந்து.....

1980 கள் முகம் தெரிய ஆரம்பித்த காலம்.

கேட்டதெல்லாம் வாங்கி வழங்கும் தாராள மனத்தோன்.

1982களில் கொழும்பு றோயல் கல்லூரிக்கு சென்ற முதல் நாள் பாடசாலை அனுபவமும் என் தந்தையோடுதான்.

வெசாக், பெரகெரா, கோல்வேஸ் என நீளும் கொழும்பு வாழ்வியல் கோலங்களினுடான அனுபவங்களும் என் தந்தையின் வழிகாட்டல் கையளிப்பே.

அன்று தொட்ட அமைதியின் அமைவிடத்தின் வழிகாட்டல்

இன்று வரை நீட்சி பெறும்.

நோயின் கொடுரப்பிடியில் அகப்பட்டு வீழ்ந்து இருக்கையில்

இருந்தும் - வழிகாட்டல் என்பது தணியாத தாகமாய் தொடரும் கதையாயிற்று.

“அவயத்து முந்தியிருப்பச் செயல்” எனும் வள்ளுவத்தின் தொடரினை செயலாக்கியவர்.

சிறுபராயத்து தந்தை - மகன் உறவின்படி மலர்வில்

உறவிற்கு அப்பால் குரு - சிஷ்ய நிலையில் - அறிவின் கையளிப்பை நிகழ்த்தியவர்.

தந்தை உறவுக்கு அப்பால் ஆங்கில மொழியின் தந்தையாய் - என் அறிவுக் கதவுகளைத் திறந்து - எனக்கான பாதையை தன்தீர்க்க தரிசனத்தால் உணர்த்தியவர்.

பல்துறைசார் அறிவின் உறைவிடமாய் மட்டுமல்ல அமைதியின், பொறுமையின் அமைவிடமாய் இருந்து அதனை உணர்த்தியவர் - ஆனால் எந்த ஓர் விடயம் தனில் கலந்துரையாடல், விவாதம் எனும் போது சளைக்காது வாதிடும் திறனையும், மனதில் உறுதியையும், சிந்தனையில் தெளிவினையும் சொற்கவிழ்ப்பினிலே நிகழ்த்தி - அமைதிக்குப், பொறுமைக்கும் இலக்கணம் வகுத்தவர்.

அப்பாவின் வழிகாட்டலின் உற்பத்தியே என்நிலை எந்த

ஆலோசனையாயினும் அந்த தீர்க்க தரிசியிடமிருந்தே

இன்று என் கைவசமில்லை - ஆனால் காட்டிய வழிகளின் தொடர்ச்சி அவரருளால் தொடரும் என்பது என் நம்பிக்கை.

அப்பா...! என்றழைக்கும் சொல் வழக்கிற்கு - இயற்கைநியதி முற்றுப்புள்ளி
தந்திருப்பினும் - எம்முடன் வாழ்ந்த நாட்களை, காலங்களை
நினைவலைகளாய் மீட்கும் போது - மனதில் எழும் அப்பா...! எனும்
ஒலியற்ற அலையும் வேகத்துடன் சங்கமமாகும்.
அப்பாவின் போதனைகளும், வகுத்த செல்நெறிகளும் எம்முடன்
வாழ்ந்த நாட்களும், காலங்களும் என்றும் என் நெஞ்சத்து
அழியாப்படிமங்களே.

பாசமிகு இளைய மகள்
பத்மநேசன்

என் உயிர் அப்பா

அப்பா ஏன் என்னை விட்டுச் சென்றாய்?

ஏன் ஏன் ஏன் இங்குதான் எனக்கு விடை தெரியவில்லை.

என் மீது அவ்வளவு பாசம் வைத்திருந்தாயே

எப்படி உன்னால் செல்ல முடிந்தது?

நான் இன் யாரை அப்பா என்று அழைப்பது?

நீ செல்லும்போது என் உணர்வுகளையும் சீர்த்து கொண்டு சென்று
விட்டாய்

உன்பிவால் என் இதயம் கருகி இருப்பதை யாரால் உணர முடியும்?

நீ என்னை விட்டுப் பிரிந்ததை இன்னும் என்னால் நம்ப முடியவில்லையே!

இன் நான் ஆகையாக கூட அப்பா என்று வாய்விட்டு

கூப்பிட முடியாத பாவியாகி நிற்கின்றேன்.

ஏன் எனக்கு இந்த வேதனை. இந்த வயதில் உன்னை

இழக்க போன பிரப்பில் நான் என்ன பாவம் செய்தேனோ?

இன் உன் நனைவுகளோடு தான் என் வாழ்க்கைப்பயணம் செல்லும்.

நான் அழுவது உனக்கு கேட்கவில்லை.

நீ போனது எங்கே எனக்கு தெரியவில்லை.

இதுதான் வாழ்க்கை என உணராததால்

உன் பிரிவின் அதிர்ச்சியில்ருந்து இன்னும்

மீளாமல் உன் ஆத்மா சாந்திக்காக

பிரார்த்திக்கும் உன்னுடைய கடைசி மகள்.

இளைய மகள்

ச. செளமியா

வருவீர்கள் என்றே வழியனுப்பினோம்

அத்தான் அத்தான் என்று நாமும்
அவ்வப்போது தேடிவரும் தேவை தனில்
அன்பாக வரவேற்று அளவளாவி
அறிவுரையும், ஆறுதலும் கூறமகழீவீரே!

ஆங்கிலத்தை அழகாக உச்சரித்து
ஆழமாக மனதில் பதிய வைத்த
ஆரம்ப காலத்தை என்றும் என்னால்
ஆவ் பிரிந்தாலும் நினைவாதிருக்க முடியாதே!

இங்கிருந்து செல்ல மனமல்லாத போதும்
இல்லை அத்தான் சென்று வாங்கிக்
இல்லத்தாளும் இளையவளும் கூட வர
இன்னல் ஒன்றும் நேராது என்றோம்.

ஈழமன்று நாட்கள் கூட
ஈழத்தின் தலைநகரில் தங்கவில்லை
ஈ காக்கா கூட இதை முன்பு
ஈன மொழியில் எதிர்ப்புகூற இல்லையே

உண்மையான உறுதுணையாய்
உங்களுக்கு ஆதரவாய் அரவணப்பாய்
உடனிருந்த அனைவரும் பரிவுடன்
உபசரித்து கவனித்தனரே ரோயலில்

உளர் தேசம்விட்டு அயலூர் அன்று சென்றும்
உளன் உறக்கத்தை ஒதுக்கி கைத்து தானும்
உளக்கமாய் உடனிருந்து கவனித்தாலே அக்கா
உளமையாய் ஒன்றும் சொல்லாது சென்றதெங்கோ?

எங்கோ? ஏனோ? சென்றதேனோ?
என்று நாம்நீகு ஆராய்ந்து பயன்லலை.
என்றும் அடியா ஆத்மாவின் சாந்தக்காக
எம் பரராஜசேகரனைப் ப்ரார்த்திப்போம் பலமுறை

ஓம் சாந்த !! சாந்த சாந்த !!!

மு. முருகவேள்

நன்றி நவிலல்

ஊமை ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்தி மீளாத்துயரில் கொண்ட எங்கள் அன்புத் தெய்வம் கொழும்பில் இறைபதம் எய்தியதைக் கேள்வியுற்று அங்கிருந்து அன்னாரின் பூதவுடலை யாழ்ப்பாணம் கொண்டுவருதல் தொட்டும், அங்கு அனுதாப செய்திகளைத் தெரிவிக்க வந்த அனைத்து அன்புள்ளங்களுக்கும், பூதவுடலானது யாழ்ப்பாணம் வந்தடையமுன் அங்கு சகல ஏற்பாடுகளையும் ஒழுங்கு செய்தவர்களுக்கும், இறுதியாத்திரைக் கிரியைகளின் போது கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், இரங்கலுரை நிகழ்த்தியவர்களுக்கும், மலர் வளையங்கள் வைத்து, மலர்மாலைகள் அணிந்து, மலர்தூவி அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும், உள்ளூர், வெளிநாடுகளிலிருந்து தொலைபேசி, தபால் மூலம் அனுதாபங்களை தெரிவித்தவர்களுக்கும், அந்தியேட்டி, வீட்டுக் கிருத்திய கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், அனுதாப அஞ்சலிகள் பிரசுரித்து வெளியிட்டவர்களுக்கும் நினைவு மலருக்கு அஞ்சலி உரைகள், இரங்கற் செய்திகளை தந்தவர்களுக்கும் மற்றும் உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும், 02-03-2006 அன்று நடைபெற்ற ஆத்மசாந்திக் கிரியைகளிலும், மதிய போசனத்திலும் கலந்து கொண்ட அனைத்து அன்புள்ளங்களுக்கும் பணிவுடன் நன்றி நவில்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

மனைவி ; திருமதி பூமணி சண்முகேஸ்வரன்
குடும்பத்தினர்.

கே.கே. எஸ். வீதி,
கோண்டாவில் மேற்கு,
கோண்டாவில்.

தீருக்குறள்

(முழுக் குறட்பாக்களுடன்)

அமரர்

சபாரத்தினம் சண்முகேஸ்வரன்

அவர்களின் நனைவாக

பொருளடக்கம்

அதிகாரவகராதி

1. அறத்துப்பால்

1. பாயிரம்	1
2. இல்லறவியல்	5
3. துறவறவியல்	25

2. பொருட்பால்

1. அரசியல்	39
2. அங்கவியல்	64
3. ஒழிப்பியல்	96

3. இன்பத்துப்பால்

1. களவியல்	109
2. கற்பியல்	116

அதிகாரவகராதி

அ			ஓ	
அடக்கமுடைமை	13	ஓப்புரவறிதல்	22	
அமைச்சு	64	ஓழுக்கம் உடைமை	14	
அரண்	75	ஓற்றாடல்	59	
அருளுடைமை	25	க		
அலர் அறிவுறுத்தல்	115	கடவுள் வாழ்த்து	1	
அவர் வயின் விதும்பல்	127	கண்ணோட்டம்	58	
அவா அறுத்தல்	37	கண் விதுப்பு அழிதல்	118	
அவை அஞ்சாமை	73	கயமை	108	
அவை அறிதல்	72	கல்லாமை	41	
அழுக்காறாமை	17	கல்வி	40	
அறன் வலியுறுத்தல்	4	கள்ளாமை	29	
அறிவுடைமை	43	கள்ளுண்ணாமை	93	
அன்புடைமை	8			
ஆ		கனவு நிலை உரைத்தல்	122	
ஆள்வினை உடைமை	62	காதற் சிறப்புரைத்தல்	113	
இ		காலம் அறிதல்	49	
இகல்	86	குடிசெயல்களை	103	
இடன் அறிதல்	50	குடிமை	96	
இடுக்கண் அழியாமை	63	குறிப்பறிதல் (பொருள்)	71	
இரவச்சம்	107	குறிப்பறிதல் (இன்பம்)	110	
இரவு	106	குறிப்பறிவுறுத்தல்	128	
இல்வாழ்க்கை	5	குற்றங் கடிதல்	44	
இறைமாட்சி	39	கூடா ஒழுக்கம்	28	
இனியவை கூறல்	10	கூடா நட்பு	83	
இன்னா செய்யாமை	32	கேள்வி	42	
ஈ		கொடுங்கோன்மை	56	
ஈகை	23	கொல்லாமை	33	
உ		ச		
உட்பகை	89	சான்றான்மை	99	
உழவு	104	சிற்றினம் சேராமை	46	
உறுப்பு நலன் அழிதல்	124	சுற்றந் தழால்	53	
		சூது	94	
		செங்கோன்மை	55	
		செய்ந்நன்றி அறிதல்	11	
		சொல்வன்மை	65	

த			
தகையணங்குறுத்தல்	109	பிறனில் விழையாமை	15
தவம்	27	புகழ்	24
தனிப்பட்டவர்	120	புணர்ச்சி மகிழ்தல்	111
தீ நட்பு	82	புணர்ச்சி விதும்பல்	129
தீவினையச்சம்	21	புலவி	131
துறவு	35	புலவி நுணுக்கம்	132
தூது	69	புலால் மறுத்தல்	26
தெரிந்து செயல்வகை	47	புல்லறிவான்மை	85
தெரிந்து தெளிதல்	51	புறங் கூறாமை	19
தெரிந்து வினையாடல்	52	பெண் வழிச்சேறல்	91
ந		பெரியாரைப் பிழையாமை	45
நடுவுநிலைமை	12	பெருமை	98
நட்பாராய்தல்	80	பேதமை	84
நட்பு	79	பெச்சாவாமை	54
நலம் புனைந்துரைத்தல்	112	பொருள் செயல்வகை	76
நல்குரவு	105	பொழுதுகண்டு இரங்கல்	123
நன்றியில் செல்வம்	101	பொறையுடைமை	16
நாடு	74	ம	
நாணுடைமை	102	மக்கட்பேறு	7
நாணுத்துறவுரைத்தல்	114	மடி இன்மை	61
நிலையாமை	34	மருந்து	95
நிறையழிதல்	126	மன்னரைச் சேர்ந்தொழுதல்	70
நினைந்தவர் புலம்பல்	121	மானம்	97
நீத்தார் பெருமை	3	மெய் உணர்தல்	36
நெஞ்சோடு கிளத்தல்	125	வ	
நெஞ்சோடு புலத்தல்	130	வரைவின் மகளிர்	92
ப		வலியறிதல்	48
பகைத்திறம் தெரிதல்	88	வாய்மை	30
பகைமாட்சி	87	வாழ்க்கைத் துணைநலம்	6
பசப்புறு பருவரல்	119	வான்சிறப்பு	2
படர்மெலிந் திரங்கல்	117	விருந்தோம்பல்	9
படைச்செருக்கு	78	வினை செயல்வகை	68
படை மாட்சி	77	வினைத் திட்டம்	67
பண்புடைமை	100	வினைத் தூய்மை	66
பயனில சொல்லாமை	20	வெகுளாமை	31
பழைமை	81	வெஃகாமை	18
பிரிவாற்றாமை	116	வெருவந்த செய்யாமை	57

1. அறத்துப்பால்

கடவுள் வாழ்த்து

- அகர முதல எழுத்தெல்லாம் : ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு. 1
- கற்றதனால் ஆய பயன்என்கொல், வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்? 2
- மலர்மிசை ஏகினான் மாண்அடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். 3
- வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல. 4
- இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. 5
- பொறிவாயில் ஐந்து அவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். 6
- தனக்குஉவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. 7
- அறஆழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
பிற ஆழி நீந்தல் அரிது. 8
- கோள்இல் பொறியில் குணம் இலவே எண்குணத்தான்
தானை வணங்காத் தலை. 9
- பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவார் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார். 10

வான் சிறப்பு

- வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலான்
தான் அமிழ்தம் என்று உணரற் பாற்று. 11
- துர்ப்பார்க்குத் துப்புஆய துப்புஆக்கித் துர்ப்பார்க்குத்
துப்புஆய தூஉம் மழை. 12
- விண்இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி. 13
- ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளம்குன்றிக் கால். 14
- கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்று ஆங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை. 15
- விசம்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற்று ஆங்கே
பசம்புல் தலைகாண் பரிது. 16
- நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்துஎழிலி
தான்நல்காது ஆகி விடின். 17
- சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு. 18
- தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்காது எனின். 19
- நீர்இன்று அமையாது உலகுஎனின் யார்யார்க்கும்
வான் இன்று அமையாது ஒழுக்கு. 20

நீத்தார் பெருமை

- ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு. 21
- துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று. 22
- இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டு அறம்பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு. 23
- உரன்என்னும் தோட்டியான் ஓர்ஐந்தும் காப்பான்
வரன் என்னும் வைப்பிற்குஓர் வித்து. 24
- ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசம்பு உள்ளர்கோமான்
இந்திரனே சாலும் கரி. 25
- செயற்குஅரிய செய்வார் பெரியர் ; சிறியர்
செயற்குஅரிய செய்கலா தார். 26
- சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றம்என்ற ஐந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு. 27
- நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். 28
- குணமென்னும் குன்றுஏறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது. 29
- அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற்று எவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டுஒழுக லான். 30

அறன் வன்யறுத்தல்

- சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு. 31
- அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை ; அதனை
மறத்தலின் ஊங்குஇல்லை கேடு. 32
- ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வாய் எல்லாம் செயல். 33
- மனத்துக்கண் மாகிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற. 34
- அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். 35
- அன்றுஅறிவாம் என்னாது அறம்செய்க மற்றுஅது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை. 36
- அறத்தாறு இதுஎன்' வேண்டா சிவிசை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தா னிடை. 37
- வீழ்நாள் படாஅமை நன்றுஆற்றின் அஃதுஒருவன்
வாழ்நாள் வழிஅடைக்குங் கல். 38
- அறத்தான் வருவதே இன்பம் ; மற்றுஎல்லாம்
புறத்த ; புகழும் இல. 39
- செயற்பாலது ஓரும் அறனே ; ஒருவற்கு
உயற்பாலது ஓரும் பழி. 40

இல்வாழ்க்கை

- இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்பு உடைய மூவர்க்கும்
நல்ஆற்றின் நின்ற துணை. 41
- துறந்தார்க்கும் துவ்வாத வர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை. 42
- தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான் என்று ஆங்கு
ஐம்புலத்து ஆறு ஒம்பல் தலை. 43
- பழிஅஞ்சிப் பாத்துஊண் உடைத்தாயின், இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. 44
- அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின், இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. 45
- அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின், புறத்துஆற்றின்
போஓய்ப் பெறுவது எவன்? 46
- இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை. 47
- ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. 48
- அறன்எனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை ; அஃதும்
பிறன்பழிப்பது இல்ஆயின் நன்று. 49
- வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான்உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். 50

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

- மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. 51
- மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்ஆயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித்து ஆயினும் இல். 52
- இல்லதுஎன் இல்லவள் மாண்பானால் ? உள்ளதுஎன்
இல்லவள் மாணாக் கடை? 53
- பெண்ணின் பெருந்தக்க யாஉள கற்புஎன்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின். 54
- தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதுஎழுவாள்
'பெய்' எனப் பெய்யும் மழை. 55
- தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்வுஇலாள் பெண். 56
- சிறைகாக்கும் காப்புஎவன் செய்யும்? மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை. 57
- பெற்றான் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு. 58
- புகழ்புரிந்த இல்இலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை. 59
- மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி; மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. 60

மக்கட் பேறு

- பெறும் அவற்றுள் யாம் அறிவது இல்லை அறிவுஅறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற. 61
- எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். 62
- தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் ; அவர்பொருள்
தம்மம் வினையான் வரும். 63
- அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ். 64
- மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்குஇன்பம் ; மற்றுஅவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு. 65
- ‘குழல்இனிது ; யாழ்இனிது’ என்பதம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளா தவர். 66
- தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி, அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல். 67
- தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்உயிர்க்கு எல்லாம் இனிது. 68
- ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுஉவக்கும் தன்மகனைச்
‘சான்றோன்’ எனக்கேட்ட தாய். 69
- மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும்உதவி ‘இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொல்!’ எனும்சொல். 70

அன்புடைமை

- அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாழ்? ஆர்வலர்
புன்கண்ணீர் பூசல் தரும். 71
- அன்புஇலார் எல்லாம் தமக்குஉரியர் ; அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 72
- அன்போடு இயைந்த வழக்குஎன்ப ஆர்உயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு. 73
- அன்புஈனும் ஆர்வம் உடைமை ; அது ஈனும்
நண்புஎன்னும் நாடாச் சிறப்பு. 74
- அன்புற்று அமர்ந்த வழக்குஎன்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு. 75
- ‘அறத்திற்கே அன்புசார்பு’ என்ப அறியார் ;
மறத்திற்கும் அஃதே துணை. 76
- என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பு இலதனை அறம். 77
- அன்புஅகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரம்தளிர்ந்து அற்று. 78
- புறத்து உறுப்புஎல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பி இலவர்க்கு? 79
- அன்பின் வழியது உயிர்நிலை ; அஃதுஇலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. 80

விருந்தோம்பல்

- இருந்துஓம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்துஓம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. 81
- விருந்து புறத்ததாத் தான்உண்டல் சாவா
மருந்துஎனினும் வேண்டற்பாற்று அன்று. 82
- வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று. 83
- அகன்அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன்அமர்ந்து
நல்விருந்து ஓம்புவான் இல். 84
- வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்துஓம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்? 85
- செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. 86
- இனைத்துணைத்து என்பதுஒன்று இல்லை ; விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன். 87
- பரிந்துஓம்பிப் 'பற்றேற்றம்' என்பர் விருந்துஓம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். 88
- உடைமையுள் இன்மை விருந்துஓம்பல் ; ஓம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு. 89
- மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் ; முகம்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. 90

இனியவை கூறல்

- இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். 91
- அகன்அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகன்அமர்ந்து
இன்சொலன் ஆகப் பெறின். 92
- முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம். 93
- துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு. 94
- பணிவுஉடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணி : அல்ல மற்றுப் பிற. 95
- அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின். 96
- நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல். 97
- சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பம் தரும். 98
- இன்சொல் இனிதுஈன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. 99
- இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. 100

செய்ந்நன்றி அறிதல்

- செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வைகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது. 101
- காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறிதுஎனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. 102
- பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்.
நன்மை கடலின் பெரிது 103
- தினைத்துணை நன்றி செயினும், பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார். 104
- உதவி வரைத்தன்று உதவி ; உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. 105
- மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை ; துறவற்க
துன்பத்துள் துப்புஆயார் நட்பு. 106
- எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தம்கண்
வீழுமம் துடைத்தவர் நட்பு. 107
- நன்றி மறப்பது நன்றன்று ; நன்று அல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று. 108
- கொன்று அன்ன இன்னா செயினும், அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும். 109
- எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் ; உய்வுஇல்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. 110

நடுவுந்லைமை

- தகுதி எனஒன்று நன்றே பகுதியான்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின். 111
- செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் சிதைவுஇன்றி
எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து. 112
- நன்றே தரினும் நடுவுஇகந்துஆம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல். 113
- தக்கார் தகவுஇலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தால் காணப் படும். 114
- கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல; நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி. 115
- கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுவு ஓர்இ அல்ல செயின். 116
- கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு. 117
- சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்து ஒருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி. 118
- சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உள் கோட்டம் இன்மை பெறின். 119
- வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தம்போல் செயின். 120

அடக்கமுடைமை

- அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்; அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்துவிடும். 121
- காக்க பொருளா அடக்கத்தை; ஆக்கம்
அதனின் ஊங்கு இல்லை உயிர்க்கு. 122
- செறிவுஅறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவுஅறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின். 123
- நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது. 124
- எல்லார்க்கும் நன்றுஆம் பணிதல்; அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து. 125
- ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்துஅடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து. 126
- யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க; காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. 127
- ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றுஆ கா தாகி விடும். 128
- தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு. 129
- கதம்காத்துக் கற்றுஅடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து. 130

ஒழுக்கம் உடைமை

- ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும். 131
- பிரிந்துஓம்பிக் காக்க ஒழுக்கம்; தெரிந்துஓம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை. 132
- ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை; இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும். 133
- மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும்; பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும். 134
- அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்கம் இல்லான்கண் உயர்வு. 135
- ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 136
- ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை; இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி. 137
- நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்; தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும். 138
- ஒழுக்கமுடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயால் சொல்லல். 139
- உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார். 140

பிறனில் விழையாமை

- பிறன்பொருளால் பெட்டுஒழுகும் பேதைமை ஞாலத்து
அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல். 141
- அறங்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரின் பேதையார் இல். 142
- விளிந்தாரின் வேறுஅல்லர் மன்ற தெரிந்தாரில்
தீமை புரிந்துஒழுகு வார். 143
- எனைத்துணையர் ஆயினும் என்ஆம்? தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல். 144
- எளிதுஎன இல்லிறப்பான் எய்தும்எஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. 145
- பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண். 146
- அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். 147
- பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு. 148
- நலக்குஉரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்
பிறற்குஉரியாள் தோள்தோயா தார். 149
- அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. 150

பொறையுடைமை

- அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை. 151
- பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும்; அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று. 152
- இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால்; வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. 153
- நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும். 154
- ஓறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே; வைப்பர்
பொறுத்தாரை பொன்போல் பொதிந்து. 155
- ஓறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம்; பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றும் துணையும் புகழ். 156
- திறன்அல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து
அறன்அல்ல செய்யாமை நன்று. 157
- மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடுல். 158
- துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோக்கிற் பவர். 159
- உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின். 160

அழுக்காறாமை

- ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு. 161
- விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை யார் மாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின். 162
- அறன்ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப் பான். 163
- அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 164
- அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடுஈன் பது. 165
- கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும். 166
- அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும். 167
- அழுக்காறு என ஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும். 168
- அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும். 169
- அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை அஃது இலார்
பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல். 170

வெஃகாமை

- நடுவுஇன்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும். 171
- படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். 172
- சிற்றின்பம் வெஃகி அறன்அல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். 173
- இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். 174
- அஃகி அகன்ற அறிவுஎன்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். 175
- அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். 176
- வேண்டற்க வெஃகிஆம் ஆக்கம்; விளைவயின்
மாண்டற்கு அரிதாம் பயன். 177
- அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனில் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். 178
- அறன்அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந்து ஆங்கே திரு. 179
- இறல்ஈனும் எண்ணாது வெஃகின் விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னுஞ் செருக்கு. 180

புறங் கூறாமை

- அறம்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறம்கூறான் என்றல் இனிது. 181
- அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை. 182
- புறம்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறம்கூறும் ஆக்கம் தரும். 183
- கண்நின்று கண்அறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்இன்று பின்னோக்காச் சொல். 184
- அறம்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறம்சொல்லும்
புன்மையால் காணப்படும். 185
- பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். 186
- பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர். 187
- துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு? 188
- அறன்னோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறன்னோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை? 189
- ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்குற்றம் காண்கிற்பின்
தீது உண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு. 190

பயனில சொல்லாமை

- பல்லார் முனியப் பயன்இல சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும். 191
- பயன்இல பல்லார்முன் சொல்லல் நயன்இல
நட்டார்கண் செய்தலின் தீது. 192
- நயன்இலன் என்பது சொல்லும் பயன்இல
பாரித்து உரைக்கும் உரை. 193
- நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து. 194
- சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயன்இல
நீர்மை உடையார் சொலின். 195
- பயன்இல்சொல் பாராட்டு வாளை மகன்எனல்
மக்கட் பதடி எனல். 196
- நயன்இல சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயன்இல சொல்லாமை நன்று. 197
- அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல். 198
- பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்து சொல்லார் மருள்தீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். 199
- சொல்லுக சொல்லில் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லின் பயனிலாச் சொல். 200

தீவ்னையச்சம்

- தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு. 201
- தீயவை தீய பயத்தலான் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும். 202
- அறிவினுள் எல்லாம் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல். 203
- மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறம்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு. 204
- இலன்என்று தீயவை செய்யற்க; செய்யின்
இலன்ஆகும் மற்றும் பெயர்த்து. 205
- தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல்வேண்டா தான். 206
- எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென்று அடும். 207
- தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று. 208
- தன்னைத்தான் காதலன் ஆயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க. வினைப் பால். 209
- அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யான் எனின். 210

ஒப்புரவந்தல்

- கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றும் கொல்லோ உலகு. 211
- தாளாற்றித் தந்த பொருள்எல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு. 212
- புத்தேள் உலகத்தும் ஈண்டும் பெறல்அரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற. 213
- ஒத்தது அறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். 214
- ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. 215
- பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தாற்றால் செல்வம்
நயன்உடை யான்கண் படின. 216
- மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படின. 217
- இடன்இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்
கடன்அறி காட்சி யவர். 218
- நயன்உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் செய்யும்நீர
செய்யாது அமைகலா வாறு. 219
- ஒப்புரவி னால்வரும் கேடுஎனின் அஃதொருவன்
விற்றுக்கோள் தக்கது உடைத்து. 220

ஈகை

- வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து. 221
- நல்ஆறு எனினும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்எனினும் ஈதலே நன்று. 222
- இலன்என்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலன்உடையான் கண்ணே உள. 223
- இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகம் காணும் அளவு. 224
- ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின். 225
- அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதுஒருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. 226
- பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது. 227
- ஈத்துஉவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாம்உடைமை
வைத்து இழக்கும் வன்க ணவர்? 228
- இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழர் உணல். 229
- சாதலின் இன்னாதது இல்லை இனிதுஅதூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை. 230

புகழ்

- ஈதல்; இசைபட வாழ்தல்; அதுஅல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு 231
- உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ். 232
- ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதுஒன்று இல். 233
- நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு. 234
- நத்தம்போல் கேடும் உளதுஆகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது. 235
- தோற்றின் புகழொடு தோன்றுக; அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று. 236
- புகழ்பட வாழாதார் தம்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்? 237
- வசைஎன்ப வையத்தார்க்கு எல்லாம் இசைஎன்னும்
எச்சம் பெறாஅ விடின். 238
- வசைஇலா வண்பயன் குன்றும் இசைஇலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். 239
- வசைஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசைஒழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். 240

அருளுடைமை

- அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம்; பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. 241
- நல்லாற்றான் நாடி அருளாள்க; பல்லாற்றான்
தேரினும் அஃதே துணை 242
- அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல். 243
- மன்னுயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு இல்லென்ப
தன்உயிர் அஞ்சும் வினை. 244
- அல்லல் அருள் ஆள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும்
மல்லல்மா ஞாலம் கரி. 245
- பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்துஒழுகுவார். 246
- அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை; பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு. 247
- பொருள் அற்றார் பூப்பர் ஒருகால்; அருள் அற்றார்
அற்றார்மற்று ஆதல் அரிது. 248
- தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம். 249
- வலியார்முன் தன்னை நினைக்க, தான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து. 250

புலால் மறுத்தல்

- தன்ஊன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன்உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளுந் அருள்? 251
- பொருள்ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை; அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு. 252
- படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றுஊக்காது ஒன்றன்
உடல்கவை உண்டார் மனம். 253
- அருள்லல்லது யாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல். 254
- உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊன்உண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு. 255
- தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகுஎனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல். 256
- உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதுஒன்றன்
புண்அது உணர்வார்ப் பெறின். 257
- செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன். 258
- அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று. 259
- கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். 260

தவம்

- உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற்குஉரு. 261
- தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம் அதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது. 262
- துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம்? 263
- ஒன்னார் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும். 264
- வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலான் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும். 265
- தவஞ்செய்வார் தம்கருமம் செய்வார்மற்று அல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுள் பட்டு. 266
- சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம்
சுடச்சுட நோக்கிற் பவர்க்கு. 267
- தன்உயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும். 268
- கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு. 269
- இலர்பலர் ஆகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். 270

கூடா ஒழுக்கம்

- வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும். 271
- வானுயிர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின? 272
- வலிஇல் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. 273
- தவம்மறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று. 274
- பற்றுஅற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றுஎற்றுஎன்று
ஏதம் பலவும் தரும். 275
- நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 276
- புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கில் கரியார் உடைத்து. 277
- மனத்தது மாசுஆக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்துஒழுகு மாந்தர் பலர். 278
- கணைகொடியது; யாழ்கோடு செவ்விது; ஆங் கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல். 279
- மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா; உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின். 280

கள்ளாமை

- எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்துஒன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு. 281
- உள்ளாத்தால் உள்ளலும் தீதே; பிறன் பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல். 282
- களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவுஇறந்து
ஆவது போலக் கெடும். 283
- களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும். 284
- அருள்கருதி அன்புடையார் ஆதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல். 285
- அளவின்கண் நின்றுஒழுகல் ஆற்றார் களவின்கண்
கன்றிய காத லவர். 286
- களவுஎன்னும் காரறி வாண்மை அளவு என்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல். 287
- அளவுஅறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும்
களவுஅறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு. 288
- அளவுஅல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர். 289
- கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை; கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. 290

வாய்மை

- வாய்மை எனப்படும் யாதுஎனின் யாதுஒன்றும்
தீமை இலாத சொல்லல். 291
- பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்து, புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின். 292
- தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க; பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும். 293
- உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ள. 294
- மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானம்செய் வாரின் தலை. 295
- பொய்யாமை அன்ன புகழ்இல்லை; எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும். 296
- பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. 297
- புறம்தூய்மை நீரான் அமையும்; அகத்தூய்மை
வாய்மையால் காணப்படும் 298
- எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. 299
- யாம்மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற. 300

வெகுளாமை

- செல்லிடத்துக் காப்பான் சினம்காப்பான் இல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என்? 301
- செல்லா இடத்துச் சினம்தீது; செல்லிடத்தும்
இல்அதனின் தீய பிற. 302
- மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும்; தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும். 303
- நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற? 304
- தன்னைத்தான் காக்கின் சினம்காக்க; காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம். 305
- சினம்என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனம்என்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். 306
- சினத்தைப் பொருள்என்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. 307
- இணர்ளி தோய்வுஅன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. 308
- உள்ளியது எல்லாம் உடன்பய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின். 309
- இறந்தார் இறந்தார் அனையர்; சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. 310

இன்னா செய்யாமை

- சிறப்புடனும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாகஅற்றார் கோள். 311
- கறுத்துஇன்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்துஇன்னா செய்யாமை மாகஅற்றார் கோள். 312
- செய்யாமல் செற்றார்க்கு இன்னாத செய்தபின் உய்யா விழுமம் தரும். 313
- இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண நன்னயம் செய்து விடல். 314
- அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்றோய் தம்நோய்போல் போற்றாக் கடை? 315
- இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னாமை வேண்டும் பிறன்கண் செயல். 316
- எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தான்ஆம் மாணாசெய் யாமை தலை. 317
- தன்உயிர் இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்? 318
- பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா பிற்பகல் தாமே வரும். 319
- நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம்; நோய்செய்யார் நோயின்மை வேண்டு பவர். 320

கொல்லாமை

- அறவினை யாதெனில் கொல்லமை கோறல்
பிறவினை எல்லாம் தரும். 321
- பகுத்துஉண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை. 322
- ஒன்றாக நல்லது கொல்லமை; மற்றுஅதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. 323
- நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி. 324
- நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக்
கொல்லமை சூழ்வான் தலை. 325
- கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாள்மேல்
செல்லாது உயிருண்ணும் கூற்று. 326
- தன்உயிர் நீப்பினும் செய்யற்க, தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை. 327
- நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோக்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை 328
- கொலைவினையர் ஆகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து. 329
- உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப, செயிர்உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். 330

நிலையாமை

- நில்லாத வற்றை நிலையின என்று உணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. 331
- கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்;
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று. 332
- அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்; அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல். 333
- நாள்ளன ஒன்றுபோல் காட்டி உயிராரும்
வாள் அது உணர்வார்ப் பெறின். 334
- நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப்படும். 335
- நெருநல் உள்ள ஒருவன் இன்றுஇல்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு. 336
- ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல. 337
- குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள்பறந் தற்றே
உட்போடு உயிரிடை நட்பு. 338
- உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு; உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. 339
- புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு? 340

துறவு

- யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன். 341
- வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க; துறந்தபின்
ஈண்டுஇற பால பல. 342
- அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை; விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு. 343
- இயல்பாகும் நோன்பிற்குஒன்று இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து. 344
- மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பு அறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை? 345
- யான்எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும். 346
- பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. 347
- தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். 348
- பற்றற்ற கண்ணே பிறப்புஅறுக்கும்; மற்று
நிலையாமை காணப்படும். 349
- பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை; அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. 350

மெய் உணர்தல்

- பொருள்அல்ல வற்றைப் பொருள்என்று உணரும்
மருளான்ஆம் மாணாப் பிறப்பு. 351
- இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசுஅறு காட்சி யவர்க்கு. 352
- ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணியது உடைத்து. 353
- ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயம்இன்றே
மெய்உணர்வு இல்லா தவர்க்கு. 354
- எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. 355
- கற்றுாண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றுாண்டு வாரா நெறி. 356
- ஓர்த்துஉள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துஉள்ள வேண்டா பிறப்பு. 357
- பிறப்புஎன்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்புஎன்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு. 358
- சார்புஉணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தார சார்தரும் நோய். 359
- காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய். 560

அவா அறுத்தல்

- அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்புஈனும் வித்து. 361
- வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை; மற்றுஅது
வேண்டாமை வேண்ட வரும் 362
- வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை;
யாண்டும் அஃதுஓப்பது இல். 363
- தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை; மற்றுஅது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். 364
- அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றார்; மற்றையார்
அற்றாக அற்றது இலர். 365
- அஞ்சுவது ஓரும் அறனே; ஒருவனை
வஞ்சிப்பது ஓரும் அவா. 366
- அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டும் ஆற்றான் வரும். 367
- அவாஇல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம்; அஃது உண்டேன்
தவாஅது மேன்மேல் வரும். 368
- இன்பம் இடையறாது ஈண்டும் அவாவொன்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின் 369
- ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும். 370

ஊழ்

- ஆகுஊழால் தோன்றும் அசைவின்மை; கைப்பொருள்
போகுஊழால் தோன்றும் மடி. 371
- பேதைப் படுக்கும் இழவுஊழ்; அறிவகற்றும்
ஆகல்ஊழ் உற்றக் கடை. 372
- நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றும்தன்
உண்மை அறிவே மிகும். 373
- இருவேறு உலகத்து இயற்கை; திருவேறு
தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு. 374
- நல்லவை எல்லாஅம் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு. 375
- பரியினும் ஆகாவாம் பால்அல்ல; உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. 376
- வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது. 377
- துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின் 378
- நன்றுஆம்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றுஆம்கால்
அல்லற் படுவது எவன்? 379
- ஊழின் பெருவலி யாவுள்? மற்றொன்று
குழினும் தான்முந் துறும். 380

2. ஸ்ரீராம பால்

ஓறையாட்சி

- படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்புஅரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு. 381
- எஞ்சாமை ஈகை அறிவுஊக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற்கு இயல்பு. 382
- தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்றும்
நீங்கா நிலன்ஆள் பவர்க்கு. 383
- அறன்இழுக்காது அல்லவை நீக்கி மறன்இழுக்கா
மானம் உடையது அரசு. 384
- இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்லது அரசு. 385
- காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம். 386
- இன்சொலால் ஈத்துஅளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலால்
தான்கண்ட டனைத்துஇவ் வுலகு. 387
- முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறைஎன்று வைக்கப் படும். 388
- செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு. 389
- கொடைஅளி செங்கோல் குடிஓம்பல் நான்கும்
உடையான்ஆம் வேந்தர்க்கு ஒளி. 390

கல்வி

- கற்க கசடறக் கற்பவை; கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. 391
- எண்என்ப ஏனை எழுத்துஎன்ப இவ்விரண்டும்
கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு. 392
- கண்உடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்துஇரண்டு
புண்உடையார் கல்லா தவர். 393
- உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில். 394
- உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர். 395
- தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு. 396
- யாதானும் நாடாமல் ஊராமால் என்ஒருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு. 397
- ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து. 398
- தாம்இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். 399
- கேடுஇல் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு;
மாடுஅல்ல மற்றை யவை. 400

கல்லாமை

- அரங்குஇன்றி வட்டுஆடி யற்றே நிரம்பிய
நூல்இன்றிக் கோட்டி கொளல் 401
- கல்லாதான் சொல்கா முறுதல் முலைஇரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற்றற்று. 402
- கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லாது இருக்கப் பெறின. 403
- கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன்று ஆயினும்
கொள்ளார் அறிவுஉடை யார். 404
- கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். 405
- உளர்என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் பயவாக்
களர்அனையர் கல்லா தவர். 406
- நுண்மாண் நுழைப்புலம் இல்லான் எழில்நலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. 407
- நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னா
கல்லார்கண் பட்ட திரு. 408
- மேல்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றார் அனைத்திலர் பாடு. 409
- விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர். 410

கேள்ள்

- செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை. 411
- செவிக்குணவு இல்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும். 412
- செவிஉணவிற் கேள்வி யுடையார் அவிஉணவின்
ஆன்றாரோடு ஒப்பர் நிலத்து. 413
- கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அஃதொருவதற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாத் துணை 414
- இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல். 415
- எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும். 416
- பிழைத்துஉணர்ந்தும் பேதமை சொல்லார் இழைத்துணர்ந்து
ஈண்டிய கேள்வி யவர். 417
- கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி. 418
- நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் வணங்கிய
வாயினர் ஆதல் அரிது. 419
- செவியின் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்? 420

அறிவுடைமை

- அறிவற்றம் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண். 421
- சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதுஓர்இ
நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு. 422
- எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. 423
- எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்பது அறிவு. 424
- உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்; மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்லது அறிவு. 425
- எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது அறிவு. 426
- அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் அறிவிலார்
அஃதுஅறி கல்லா தவர். 427
- அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில். 428
- எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை
அதிர வருவதோர் நோய். 429
- அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இவர். 430

குற்றங் கடிதல்

- செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து 431
- இவறலும் மாண்புஇறந்த மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு 432
- தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். 433
- குற்றமே காக்க பொருளாக் குற்றமே
அற்றம் தருஉம் பகை. 434
- வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும். 435
- தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு? 436
- செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்
உயற்பாலது அன்றிக் கெடும். 437
- பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன்று அன்று. 438
- வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை; நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. 439
- காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல். 440

வரியாரைத் துணைக் கோடல்

- அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறன் அறிந்து தேர்ந்து கொளல். 441
- உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முன்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். 442
- அறியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். 443
- தம்மின் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையுள் எல்லாம் தலை. 444
- சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். 445
- தக்கார் இனத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்தது இல். 446
- இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகைமை யவர்? 447
- இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானுங் கெடும். 448
- முதல்இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாம்
சார்புஇலார்க்கு இல்லை நிலை. 449
- பல்லார் பகைகொளலின் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். 450

சீற்றினம் சேராமை

- சீற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும் 451
- நிலத்துஇயல்பால் நீரிதிரிந்து அற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்துஇயல்பது ஆகும் அறிவு. 452
- மனத்தான்ஆம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி; இனத்தான்ஆம்
இன்னான் எனப்படும் சொல். 453
- மனத்து உளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துஉள தாகும் அறிவு. 454
- மனம்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனம்தூய்மை தூவா வரும். 455
- மனம்தூயார்க்கு எச்சம்நன் றாகும்; இனம்தூயார்க்கு
இல்லைநன்று ஆகா வினை. 456
- மனநலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம்; இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும். 457
- மனநலம் நன்குஉடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து. 458
- மனநலத்தின் ஆகும் மறுமை மற்றஃதும்
இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து. 459
- நல்லினத்தின் ஊங்கும் துணையில்லை; தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதுஉம் இல். 460

தேர்ந்து செயல்வகை

- அழிவதூஉம் ஆவாதூஉம் ஆகி வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல். 461
- தேரிந்த இனத்தோடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல். 462
- ஆக்கம் கருதி முதல்இழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடையார். 463
- தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் இளிவுஎன்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர். 464
- வகையற்ச் சூழாது எழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோர் ஆறு. 465
- செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்; செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும். 466
- எண்ணித் துணிக கருமம்; துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. 467
- ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். 468
- நன்றுஆற்ற லுள்ளும் தவறுஉண்டு அவரவர்
பண்பறிந்து ஆற்றாக் கடை. 469
- எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு. 470

வலியுறுத்தல்

- வினைவலியுறுத்தும் தன்வலியுறுத்தும் மாற்றான் வலியுறுத்தும்
துணவலியுறுத்தும் தூக்கிச் செயல். 471
- ஒவ்வது அறிவது அறிந்துஅதன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல். 472
- உடைத்தம் வலிஅறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர். 473
- அமைந்து ஆங்கு ஒழுகான் அளவுஅறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். 474
- பீலிபெய் சாகாடும் அச்சுஇறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின். 475
- நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதுஇறந்து ஊக்கின்
உயிர்க்குஇறுதி ஆகி விடும் 476
- ஆற்றின் அளவுஅறிந்து ஈக; அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி 477
- ஆகாறு அளவுஇட்டிது ஆயினும் கேடுஇல்லை
போகாறு அகலாக் கடை 478
- அளவுஅறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். 479
- உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். 480

காலம் அறிதல்

- பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை; இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. 481
- பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல், திருவினைத்
தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு. 482
- அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின்? 483
- ஞாலம் கருதினும் கைகூடும், காலம்
கருதி இடத்தான் செயின். 484
- காலம் கருதி இருப்பார், கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர். 485
- ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து. 486
- பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார், காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பார் ஒள்ளி யவர். 487
- செறுநரைக் காணின் சுமக்க; இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை. 488
- எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற்கு அரிய செயல். 489
- கொக்குஒக்க கூம்பும் பருவத்து; மற்றுஅதன்
குத்துஒக்க சீர்த்து இடத்து. 490

இடன் அறிதல்

- தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடம்கண்ட பின்அல் லது. 491
- முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்துஆம்
ஆக்கம் பலவும் தரும். 492
- ஆற்றாரும் ஆற்றி ஆடப, இடன் அறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின். 493
- எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடன்அறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். 494
- நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற. 495
- கடல்ஓடா கால்வல் நெடுந்தேர்; கடல்ஓடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து. 496
- அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா அஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தால் செயின். 497
- சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும். 498
- சிறைநலனும் சீரும் இலர்எனினும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஓட்டல் அரிது. 499
- கால்ஆழ் களரில் நரிஅடும் கண் அஞ்சா
வேலாள் முகத்தகளிறு. 500

தொர்ந்து தெளிதல்

- அறம்பொருள் இன்பம் உயிர் அச்சம் நான்கின்
திறம்தெரிந்து தேறப் படும். 501
- குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாண்உடையான் கட்டே தெளிவு. 502
- அரியகற்று ஆசுஅற்றார் கண்ணும் தெரியுற்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு. 503
- குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். 504
- பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல். 505
- அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக; மற்றுஅவர்
பற்றிலர்; நாணார் பழி. 506
- காதன்மை கந்தா அறிவுஅறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை எல்லாம் தரும். 507
- தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும். 508
- தேறற்க யாரையும் தேராது; தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள். 509
- தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயறவும்
தீரா இடும்பை தரும். 560

தெரிந்து வினையாடல்

- நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப்படும். 511
- வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை. 512
- அன்புஅறிவு தேற்றம் அவாஇன்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. 513
- எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறுஆகும் மாந்தர் பலர். 514
- அறிந்துஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான்
சிறந்தான்என்று ஏவற்பாற் றன்று. 515
- செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல். 516
- இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றுஆய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். 517
- வினைக்குஉரிமை நாடிய பின்றை, அவனை
அதற்குஉரிய னாகச் செயல். 518
- வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவேறு ஆக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு. 519
- நாள்தோறும் நாடுக மன்னன்; வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடாது உலகு. 520

சுற்றந் தழால்

- பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே உள. 521
- விருப்புஅறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்புஅறா
ஆக்கம் பலவும் தரும். 522
- அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடுஇன்றி நீர்நிறைந் தற்று. 523
- சுற்றத்தால் சுற்றப் படஓழுகல் செல்வம்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன். 524
- கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும் 525
- பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்குஉடையார் மாநிலத்து இல். 526
- காக்கை கரவா கரைந்துஉண்ணும்: ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள. 527
- பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். 528
- தமராகித் தன்துறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்
காரணம் இன்றி வரும். 529
- உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்துஇருந்து எண்ணிக் கொளல். 530

பொச்சாவாமை

- இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியின் சோர்வு 531
- பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு 532
- பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு 533
- அச்ச முடையார்க்கு அரணில்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு 534
- முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கி விடும் 535
- இழுக்காமை யார்மட்டும் என்றும் வழுக்காமை
வாயின் அஃதுவொப்பது இல் 536
- அரியஎன்று ஆகாத இல்லை பொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின் 537
- புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல் 538
- இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளருக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து 539
- உள்ளியது எய்தல் எளிதுமண் மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின் 540

செங்கோன்மை

- ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை 541
- வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி 542
- அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல் 543
- குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு 544
- இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுறும் தொக்கு 545
- வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉம் கோடா தெனின் 546
- இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின் 547
- எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும் 548
- குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில் 549
- கொலையின் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட்டதனோடு நேர் 550

கொடுங்கோன்மை

- கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே அலைமேற்கொண்டு
அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து 551
- வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு 552
- நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறும் நாடு கெடும் 553
- கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யும் அரசு 554
- அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அமுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை 555
- மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதின்றேல்
மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி 556
- துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு 557
- இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின் 558
- முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல் 559
- ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின் 560

வெருவந்த செய்யாமை

- தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து 561
- கடிதோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர் 562
- வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும் 563
- இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக்கெடும் 564
- அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேளய்கண் டன்னது உடைத்து 565
- கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும் 566
- கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம் 567
- இனத்துஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்துஆற்றிச்
சீறின் சிறுகும் திரு 568
- செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும் 569
- கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை 570

கண்ணோட்டம்

- கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு 571
- கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை 572
- பண்என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்என்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் 573
- உளபோல் முகத்தெவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் 574
- கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும் 575
- மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர் 576
- கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் 577
- கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு 578
- ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை 579
- பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். 580

ஒற்றாடல்

ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும் தெற்றென்க மன்னவன் கண்	581
எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும் வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்	582
ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன் கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல்	583
வினைசெய்வார் தம்சுற்றம் வேண்டாதார் என்றாங்கு அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று	584
கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சாது யாண்டும் உகாஅமை வல்லதே ஒற்று	585
துறந்தார் படிவத்த ராகி இறந்தாராய்ந்து என்செயினும் சோர்விலது ஒற்று	586
மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று	587
ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர் ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்	588
ஒற்றொற் றுணராமை ஆள்க உடன்மூவர் சொல்தொக்க தேறப் படும்	589
சிறப்பறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க செய்யின் புறப்படுத்தா னாகும் மறை	590

ஊக்கம் உடைமை

- உடைய ரெனப்படுவது ஊக்கம் அஃ தில்லார்
உடையது உடையரோ மற்று 591
- உள்ளம்உடைமை உடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும் 592
- ஆக்கம் இழந்தோமென்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார் 593
- ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை 594
- வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு 595
- உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து 596
- சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டுன்றும் களிறு 597
- உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு 598
- பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலிதாக் குறின் 599
- உரமொருவற்று உள்ள வெறுக்கை அஃ தில்லார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு 600

மடி இன்மை

- குடியென்னும் குன்றா விளக்கம் மடியென்னும்
மாசூர மாய்ந்து கெடும் 601
- மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர் 602
- மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து 603
- குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உஞ்றறி லவர்க்கு 604
- நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன் 605
- படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது 606
- இடிபுரிந்து எள்ளஞ்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உஞ்றறி லவர் 607
- மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும் 608
- குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும் 609
- மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லலாம் ஒருங்கு 610

ஆள்வினை உடைமை

- அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும் 611
- வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு 612
- தாளாண்மை என்னுந் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு 613
- தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும் 614
- இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்துன்றும் தூண் 615
- முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும் 616
- மடியுளாள் மாமுகடி என்ப மடியிலான்
தாளுளாள் தாமரயி னாள் 617
- பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி 618
- தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும் 619
- ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உருற்று பவர் 620

இடுக்கண் அழியாமை

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை அடுத்தூர்வது அஃதொப்பது இல்	621
வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்	622
இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு இடும்பை படாஅ தவர்	623
மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற இடுக்கண் இடர்பாடு உடைத்து	624
அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கண் படும்	625
அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று ஓம்புதல் தேற்றா தவர்	626
இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக் கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்	627
இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான் துன்பம் உறுதல் இலன்	628
இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன்	629
இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன் ஓன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு	630

அமைச்சு

- கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு 631
- வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு 632
- பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு 633
- தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு 634
- அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லான்எஞ் ஞான்றும்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை 635
- மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாஉள முன்னிற் பவை 636
- செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல் 637
- அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன் 638
- பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்து தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும் 639
- முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பாடு இலாஅ தவர் 640

சொல்வன்மை

- நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று 641
- ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு 642
- கேட்டார்ப் பிணிக்ருந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல் 643
- திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்
பொருளும் அதனினூங்கு இல் 644
- சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து 645
- வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள் 646
- சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது 647
- விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின் 648
- பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர் 649
- இணரூழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார் 650

வினைத்தூய்மை

- துணைநலம் ஆக்கம் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும் 651
- என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழோடு
நன்றி பயவா வினை 652
- ஒஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர் 653
- இடுக்கண் படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர் 654
- எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று 655
- ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை 656
- பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை 657
- கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும் 658
- அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை 659
- சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துள்நீர் பெய்திரீஇ யற்று 660

வினைத்திட்டம்

- வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற 661
- ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள் 662
- கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமந் தரும் 663
- சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல் 664
- வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும் 665
- எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின 666
- உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து 667
- கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது
துக்கங் கடிந்து செயல் 668
- துன்பம் உறவரினும் செய்தக துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை 669
- எனைத்திட்டம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு 670

வினைசெயல்வகை

- சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது 671
- தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை 672
- ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல் 673
- வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும் 674
- பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல் 675
- முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல் 676
- செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல் 677
- வினையான் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று 678
- நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல் 679
- உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து 680

தூது

- அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு 681
- அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத மூன்று 682
- நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு 683
- அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்விஇம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு 684
- தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது 685
- கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது 686
- கடனறிந்து காலம் கருதி இடனறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை 687
- தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு 688
- விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன் 689
- இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது 690

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

- அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார் 691
- மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய ஆட்கந் தரும் 692
- போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது 693
- செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து 694
- எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை 695
- குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல 696
- வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல் 697
- இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும் 698
- கொளப்பட்டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர் 699
- பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும் 700

குறிப்பறிதல்

- கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக்கு அணி 701
- ஐயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல் 702
- குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல் 703
- குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு 704
- குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண் 705
- அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம் 706
- முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும் 707
- முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின் 708
- பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் 709
- நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற 710

அவை அறிதல்

- அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர் 711
- இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர் 712
- அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல் 713
- ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணம் கொளல் 714
- நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு 715
- ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு 716
- கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொல்தெரிதல் வல்லா ரகத்து 717
- உணர்வ துடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று 718
- புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார் 719
- அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தங்கணத்தார்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல் 720

அவை அஞ்சாமை

- வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர் 721
- கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவா கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார் 722
- பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர் 723
- கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல் 724
- ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு 725
- வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு 726
- பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல் 727
- பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார் 728
- கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ்சு வார் 729
- உளரெனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார் 730

நாடு

- தள்ளாவிளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு 731
- பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு 732
- பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு 733
- உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு 734
- பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு 735
- கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டின் தலை 736
- இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு 737
- பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து 738
- நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரும் நாடு 739
- ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு 740

அரண்

- ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள் 741
- மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்
காடும் உடையது அரண் 742
- உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல் 743
- சிறுகாப்பின் பேரிடத்த தாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண் 744
- கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண் 745
- எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண் 746
- முற்றியும் முற்றா தெறிந்தும் அறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரியது அரண் 747
- முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண் 748
- முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்டது அரண் 749
- எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது அரண் 750

பொருள் செயல்வகை

- பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள். 751
- இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு. 752
- பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று. 753
- அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். 754
- அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். 755
- உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். 756
- அருளென்னும் அன்பீன் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு. 757
- குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை. 758
- செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரியது இல். 759
- ஒன்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள்
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு. 760

படைமாட்சி

- உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாம் தலை. 761
- உலைவிடத்து ஊறஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லால் அரிது. 762
- ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும். 763
- அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. 764
- கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை. 765
- மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு. 766
- தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை அறிந்து. 767
- அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானை
படைத்தகையால் பாடு பெறும். 768
- சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை. 769
- நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை
தலைமக்கள் இவ்வழி இல். 770

படைச் செருக்கு

- என்னைமுன் நிலன்மீன் தெவ்வீர் பலர்என்னை
முன்நின்று கல்நின் றவர். 771
- கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது. 772
- பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு. 773
- கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும். 774
- விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஒட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. 775
- விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து. 776
- சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. 777
- உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன்
செறினும்சீர் குன்றல் இலர். 778
- இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர். 779
- புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து. 780

நட்பு

- செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
நினைக்கரிய யாவுள காப்பு. 781
- நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்நீர பேதையார் நட்பு. 782
- நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. 783
- நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு. 784
- புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும். 785
- முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு. 786
- அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு. 787
- உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. 788
- நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் கொட்பின்றி
ஓல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை. 789
- இனையர் இவரெமக்கு இன்னமயாம் என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு. 790

நட்பாராய்தல்

- நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. 791
- ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரம் தரும். 792
- குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா
இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு. 793
- குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு. 794
- அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல். 795
- கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பதோர் கோல். 796
- ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை ஓரீஇ விடல். 797
- உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு. 798
- கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும். 799
- மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் நீத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு. 800

பழைமை

- பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. 801
- நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன். 802
- பழகிய நட்பெவன் செய்யும் கெழுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக் கடை. 803
- விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர்கெழுதகையான்
கேளாது நட்பார் செயின். 804
- பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின். 805
- எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு. 806
- அழிவந்த செய்யினும் அன்பறார் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். 807
- கேளிமுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிமுக்கம் நட்பார் செயின். 808
- கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு. 809
- விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார். 810

தீ நட்பு

- பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்றல் இனிது. 811
- உறிந்நட்டு அறினொருஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறினும் இழப்பினும் என். 812
- உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர். 813
- அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமா அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை. 814
- செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று. 815
- பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும். 816
- நகைவகைய ராகிய நட்பின் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும். 817
- ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். 818
- கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. 819
- எனைத்தும் குறுகுதல் ஒம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றின் பழிப்பார் தொடர்பு. 820

கூடா நட்பு

- சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. 821
- இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும். 822
- பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது. 823
- முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும். 824
- மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று. 825
- நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 826
- சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான். 827
- தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து. 828
- மிகச்செய்து தம்எள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று. 829
- பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகநட்டு
அகநட்பு ஒரீஇ விடல். 830

பேதைமை

- பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல். 831
- பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கண் செயல். 832
- நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில். 833
- ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல். 834
- ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக் கழுந்தும் அளறு. 835
- பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். 836
- ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை. 837
- மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்
கையொன்று உடைமை பெறின். 838
- பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்
பீழை தருவதொன்று இல். 839
- கழா அக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். 840

புல்லறவாண்மை

- அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை
இன்மையா வையாது உலகு. 841
- அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதுயாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம். 842
- அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது. 843
- வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னுஞ் செருக்கு. 844
- கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும். 845
- அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி. 846
- அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு. 847
- ஏவவும் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வுயிர்
போஓம் அளவுமோர் நோய். 848
- காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு. 849
- உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும். 850

இகல்

- இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய். 851
- பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல்கருதி
இன்னாசெய் யாமை தலை. 852
- இகலென்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும். 853
- இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின். 854
- இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்கும் தன்மை யவர். 855
- இகலின் மிகலினிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து. 856
- மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்மேவல்
இன்னா அறிவி னவர். 857
- இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகலுக்கின் ஊக்குமாம் கேடு. 858
- இகல்காணான் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு. 859
- இகலானாம் இன்னாத எல்லாம் நகலானாம்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு. 860

பகைமாட்சி

- வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஒம்புக ஒம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை. 861
- அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தாந்துவ்வான்
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு. 862
- அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான்
தஞ்சும் எளியன் பகைக்கு. 863
- நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது. 864
- வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது. 865
- காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும். 866
- கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை. 867
- குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இனனிலனாம் ஏமாப்பு உடைத்து. 868
- செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். 869
- கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஓல்லானை ஒல்லாது ஒளி. 870

பகைத்தீறம் தெரிதல்

- பகைஎன்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று. 871
- வில்லே ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. 872
- ஏமுற் றவரினும் ஏழை தமிழனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். 873
- பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு. 874
- தந்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான்ஒருவன்
இந்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று. 875
- தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண்
தேறான் பகைஅன் விடல். 876
- நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. 877
- வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு. 878
- இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து. 879
- உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார். 880

உட்பகை

- நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னாவாம் இன்னா செயின். 881
- வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. 882
- உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். 883
- மனமாணா உட்பகை தோன்றின் இனமாணா
ஏதம் பலவுந் தரும். 884
- உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின் இறல்முறையான்
ஏதம் பலவுந் தரும். 885
- ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்படின் எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது. 886
- செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி. 887
- அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி. 888
- எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு. 889
- உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று. 890

பெரியாரைப் பிழையாமை

- ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாம் தலை. 891
- பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும். 892
- கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு. 893
- கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல். 894
- யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர். 895
- எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். 896
- வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். 897
- குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. 898
- ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். 899
- இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். 900

பெண்வழிச் சேறல்

- மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது. 901
- பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். 902
- இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நாணுத் தரும். 903
- மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்தல் இன்று. 904
- இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். 905
- இமையாரின் வாழினும் பாடிவரே இல்லாள்
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர். 906
- பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து. 907
- நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர். 908
- அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல். 909
- எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல். 910

வரைவின் மகளிர்

- அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும். 911
- பயன்தூக்கிப் பண்புடைக்கும் பண்பில் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல். 912
- பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று. 913
- பொருட்பொருளார் புன்னலம் தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர். 914
- பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர். 915
- தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பூரிப்பார் தோள். 916
- நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள். 917
- ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. 918
- வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புதையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு. 919
- இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. 920

கள்ளுண்ணாமை

- உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். 921
- உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார். 922
- ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. 923
- நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. 924
- கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள் கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். 925
- துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். 926
- உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். 927
- களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும். 928
- களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. 929
- கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு. 930

சூது

- வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டிற் பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. 931
- ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு. 932
- உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம்
போஓய்ப் புறமே படும். 933
- சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்
வறுமை தருவதொன்று இல். 934
- கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார். 935
- அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்கு தென்னும்
முகடியால் மூடப்பட்டார். 936
- பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின். 937
- பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்கெடுத்து
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது. 938
- உடைசெல்வம் ஊண், ஒளி, கல்வி என்று ஐந்தும்
அடையாவாம் ஆயம் கொளின். 939
- இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறுஉம் காதற்று உயிர். 940

மருந்து

- மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று. 941
- மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின். 942
- அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு. 943
- அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. 944
- மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு. 945
- இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபே ரிரையான்கண் நோய். 946
- தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும். 947
- நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். 948
- உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல். 949
- உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துஉழைச் செல்வானென்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து. 950

குடிமை

- இற்பிறந்தார் கண்அல்லது இல்ல இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு. 951
- ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும்இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந்தார். 952
- நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு. 953
- அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர். 954
- வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று. 955
- சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார் மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும் என் பார். 956
- குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து. 957
- நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும். 958
- நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். 959
- நலம்வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. 960

மானம்

- இன்றி யமையாச் சிறப்பின் ஆயினும்
குன்றி வருப விடல். 961
- சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். 962
- பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு. 963
- தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை. 964
- குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின். 965
- புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை. 966
- ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று. 967
- மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து. 968
- மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். 969
- இனியவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு. 970

பெருமை

- ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இனிஒருவற்கு
அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல். 971
- பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். 972
- மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர். 973
- ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு. 974
- பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல். 975
- சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம் என்னும் நோக்கு. 976
- இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கண் படின. 977
- பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து. 978
- பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல். 979
- அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும். 980

சான்றாண்மை

- கடள்ளன்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. 981
- குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. 982
- அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண். 983
- கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு. 984
- ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. 985
- சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல். 986
- இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு. 987
- இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின். 988
- ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார். 989
- சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை. 990

பண்புடைமை

- எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. 991
- அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. 992
- உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு. 993
- நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு. 994
- நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. 995
- பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். 996
- அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர். 997
- நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை. 998
- நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள். 999
- பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று. 1000

நளந்யில் செல்வம்

- வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். 1001
- பொருளானாம் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு. 1002
- ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை. 1003
- எச்சமென்று என்எண்ணுங் கோல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன். 1004
- கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல். 1005
- ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்துவ்வான் தக்கார்க்கொன்று
ஈதல் இயல்பிலா தான். 1006
- அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம்
பெற்றாள் தமிழள்முத் தற்று. 1007
- நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்
நச்ச மரம்பழுத் தற்று. 1008
- அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய
ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர். 1009
- சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து. 1010

நாணுடைமை

- கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற. 1011
- ஊணுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. 1012
- ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம் நாண்என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு. 1013
- அணிஅன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு அஃதின்றேல்
பிணிஅன்றோ பீடு நடை. 1014
- பிறர்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு. 1015
- நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். 1016
- நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாண்ஆள் பவர். 1017
- பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து. 1018
- குலஞ்சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை. 1019
- நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று. 1020

குடிசெயல்வகை

- கருமம் செயலுருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது இல். 1021
- ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி. 1022
- குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். 1023
- குழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உஞற்று பவர்க்கு. 1024
- குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு. 1025
- நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல். 1026
- அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை. 1027
- குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும். 1028
- இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு. 1029
- இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தூன்றும்
நல்லாள் இலாத குடி. 1030

உழவு

- கழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை. 1031
- உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃ தாற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து. 1032
- உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். 1033
- பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர். 1034
- இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர். 1035
- உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேம் என் பார்க்கும் நிலை. 1036
- தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும். 1037
- ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு. 1038
- செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும். 1039
- இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும். 1040

நல்குரவு

- இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது. 1041
- இன்மை எனஒரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும். 1042
- தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குரவு என்னும் நசை. 1043
- இற்பிறந்தார் கண்ணையும் இன்மை இளிவந்த
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும். 1044
- நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். 1045
- நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். 1046
- அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். 1047
- இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு. 1048
- நெருப்பினுள் தஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது. 1049
- துப்பரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று. 1050

ஓரவ

- இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று. 1051
- இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின். 1052
- கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று
இரப்புமோ ரேளர் உடைத்து. 1053
- இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு. 1054
- கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்ணின்று
இரப்பவர் மேற்கொள் வது. 1055
- கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும். 1056
- இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துளம்
உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து. 1057
- இரப்பாரை இல்லாயின் ஈங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. 1058
- ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்
மேவார் இலாஅக் கடை. 1059
- இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் சரி. 1060

ஓரவச்சம்

- கவராது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யறும். 1061
- இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான். 1062
- இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல். 1063
- இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு. 1064
- தெண்ணீர் அடுபற்கை யாயினும் தாள்தந்தது
உண்ணலி னூங்கினியது இல். 1065
- ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல். 1066
- இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று. 1067
- இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். 1068
- இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும். 1069
- கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்குங் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஓம் உயிர். 1070

கயமை

- மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பார் யாங்கண்டது இல். 1071
- நன்றறி வாரின் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர். 1072
- தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான். 1073
- அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ். 1074
- அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது. 1075
- அறைபறை அன்னா கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான். 1076
- ஈங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. 1077
- சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ். 1078
- உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ். 1079
- எற்றிற் குரியர் கயவரொன்று உற்றக்கால்
விறற்றற்கு உரியர் விரைந்து. 1080

3. இன்பத்துப்பால்

தகையணங்குறுத்தல்

- அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு. 1081
- நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்னது உடைத்து. 1082
- பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்தகையால் பேரமர்க் கட்டு. 1083
- கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்தகைப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண். 1084
- கூற்றமோ? கண்ணோ? பிணையோ? மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து. 1085
- கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்களுர்
செய்யல மன்இவள் கண். 1086
- கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில். 1087
- ஒண்ணுதற் கோலு உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்கும்என் பீடு. 1088
- பிணையேர் மடநோக்கும் நானும் உடையாட்கு
அணிஎவனோ ஏதில் தந்து. 1089
- உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று. 1090

குறிப்பறிதல்

- இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. 1091
- கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தின்
செம்பாகம் அன்று பெரிது. 1092
- நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர். 1093
- யான்நோக்குங் காலை நிலன்றோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்நோக்கி மெல்ல நகும். 1094
- குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். 1095
- உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 1096
- செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்
உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு. 1097
- அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏளர்யான் நோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். 1098
- ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. 1099
- கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல. 1100

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

- கண்டுகேட்டு உண்டுகிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள. 1101
- பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. 1102
- தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு. 1103
- நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள். 1104
- வேட்ட பொழுதின் அவையவை போதுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள். 1105
- உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலான் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள். 1106
- தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்.
அம்மா அரிவை முயக்கு. 1107
- வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. 1108
- ஊடல், உணர்தல், புணர்தல், இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன். 1109
- அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு. 1110

நலம் புனைந்துரைத்தல்

- நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். 1111
- மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று. 1112
- முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. 1113
- காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று. 1114
- அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுகப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. 1115
- மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். 1116
- அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. 1117
- மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி. 1118
- மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி. 1119
- அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். 1120

காதல் சிறப்புரைத்தல்

- பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர். 1121
- உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு. 1122
- கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை இடம். 1123
- வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து. 1124
- உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். 1125
- கண்ணுள்ளில் போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர்எங் காத லவர். 1126
- கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து. 1127
- நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சதும் வேபாக்கு அறிந்து. 1128
- இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னும்இவ் ளார். 1129
- உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னும்இவ் ளார். 1130

நாணுத்துறவுரைத்தல்

- காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடலல்லது இல்லை வலி. 1131
- நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. 1132
- நானொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல். 1133
- காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நானொடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை. 1134
- தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர். 1135
- மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படல்ஓல்லா பேதைக்கென் கண். 1136
- கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல். 1137
- நிறையரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். 1138
- அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு. 1139
- யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. 1140

அலர் அறவறுத்தல்

- அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால். 1141
- மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது
அலரெமக்கு ஈந்ததிவ் ஓர். 1142
- உறா அதோ ஊரறிந்த கெளவை அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. 1143
- கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுஇன்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து. 1144
- களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது. 1145
- கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. 1146
- ஊரவர் கெளவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய். 1147
- நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கெளவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல். 1148
- அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சலோம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. 1149
- தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கெளவை எடுக்கும்இவ் ஓர். 1150

பர்வாற்றாமை

- செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை. 1151
- இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு. 1152
- அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பரிவோ ரிடத்துண்மை யான். 1153
- அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு. 1154
- ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு. 1155
- பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை. 1156
- துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை. 1157
- இன்னாது இனனில்ஊர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு. 1158
- தொடிகுடி அல்லது காமநோய் போல
விடிகுடல் ஆற்றுமோ தீ. 1159
- அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர். 1160

யார்வமலர் தீரங்கல்

- மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும். 1161
- கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும். 1162
- காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பி எனகத்து. 1163
- காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல். 1164
- துப்பின் எவனாவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர். 1165
- இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது. 1166
- காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகானேன்
யாமத்தும் யானே உள்ளேன். 1167
- மன்னுயி ரெல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை. 1168
- கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா. 1169
- உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண். 1170

கண் விதுப்பு அழ்தல்

- கண்தாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாம் கண் டது. 1171
- தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்பது எவன். 1172
- கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்கது உடைத்து. 1173
- பெயலாற்றா நீருலர்ந்த உண்கண் உயராற்றா
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து. 1174
- படலாற்றா பைதல் உழக்கும் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தஎன் கண். 1175
- ஓஓ இனிதே எனக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட்ட தது. 1176
- உழந்துழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். 1177
- பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண். 1178
- வாராக்கால் துஞ்சா வரிந்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண். 1179
- மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து. 1180

பசப்புறு பருவரல்

- நயந்தவர்க்கு நல்காமை தேர்ந்தேன் பசந்தஎள்ள
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற. 1181
- அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்தென்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு. 1182
- சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து. 1183
- உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. 1184
- உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது. 1185
- விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. 1186
- புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. 1187
- பசந்தாள் இவள்என்பது அல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல். 1188
- பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர் ஆவர் எனின். 1189
- பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின். 1190

தனிப்படர் மீகுத்

- தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி. 1191
- வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி. 1192
- வீழுநர் வீழ்ப் படுவார்க்கு அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு. 1193
- வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழ்ப் படாஅர் எனின். 1194
- நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை. 1195
- ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது. 1196
- பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான். 1197
- வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 1198
- நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு. 1199
- உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. 1200

நினைந்தவர் புலம்பல்

- உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
கள்ளினும் காமம் இனிது. 1201
- எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்று இல். 1202
- நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். 1203
- யாமும் உளேங்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எந்நெஞ்சத்து
ஓஓ உளரே அவர். 1204
- தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொல்
எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல். 1205
- மற்றுயான் என்னுளேன் மன்னோ அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன். 1206
- மறப்பின் எவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும். 1207
- எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு. 1208
- விளியுமென் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து. 1209
- விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. 1210

கனவு நிலை உரைத்தல்

- காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேஉகொல் விருந்து. 1211
- கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். 1212
- நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினான்
காண்டலின் உண்டென் உயிர். 1213
- கனவினான் உண்டாகும் காமம் நனவினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு. 1214
- நனவினான் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது. 1215
- நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினான்
காதலர் நீங்கலர் மன். 1216
- நனவினான் நல்காக் கொடியார் கனவினால்
என்எம்மைப் பீழிப் பது. 1217
- துஞ்சுங்கால் தோள்மேல ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து. 1218
- நனவினான் நல்காரை நோவர் கனவினான்
காதலர்க் காணா தவர். 1219
- நனவினான் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினான்
காணார்கொல் இவ்வூ ரவர். 1220

வொழுது கண்டு ஓரங்கல்

- மாஸையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது. 1221
- புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்
வன்கண்ண நோநின் துணை. 1222
- பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். 1223
- காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும். 1224
- காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல்? எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை. 1225
- மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன். 1226
- காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய். 1227
- அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை. 1228
- பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. 1229
- பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர். 1230

உறுப்பு நலன் அழ்தல்

- சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். 1231
- நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண். 1232
- தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். 1233
- பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1234
- கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1235
- தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து. 1236
- பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து. 1237
- முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். 1238
- முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். 1239
- கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு. 1240

வநஞ்சோடு கீளத்தல்

- நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து. 1241
- காதல் அவ்ரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு. 1242
- இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல். 1243
- கண்ணும் கொளச்சேறி நெங்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்க்காண லுற்று. 1244
- செற்றா ரெனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றால் உறாஅ தவர். 1245
- கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு. 1246
- காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேன்இவ் விரண்டு. 1247
- பரிந்தவர் நல்லாரென்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு. 1248
- உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு. 1249
- துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின். 1250

நிறையழ்தல்

- காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. 1251
- காம மெனஒன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில். 1252
- மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும். 1253
- நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோ என் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். 1254
- செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன்று அன்று. 1255
- செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னை உற்ற துயர். 1256
- நானென ஒன்றோ அறியலாம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின். 1257
- பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை. 1258
- புலப்ப வெனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு. 1259
- நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ
புணர்ந்தாடி நிற்பேம் எனல். 1260

அவர் வயின் விதும்பல்

- வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். 1261
- இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து. 1262
- உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உள்ளேன். 1263
- கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறும்என் நெஞ்சு. 1264
- காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்கும்என் மென்றோள் பசப்பு. 1265
- வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட. 1266
- புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்அன்ன கேளிர் வரின். 1267
- வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து. 1268
- ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு. 1269
- பெறிள்ளன்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறிள்ளன்னாம்
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால். 1270

குறிப்பறிவுறுத்தல்

- கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்
உரைக்க லுறுவதொன்று உண்டு. 1271
- கண்நிறைந்த காரிகைக் கம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்நிறைந்த நீர்மை பெரிது. 1272
- மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு. 1273
- முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு. 1274
- செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன்று உடைத்து. 1275
- பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து. 1276
- தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை. 1277
- நெருநற்றுச் சென்றார்எம் காதலர் யாமும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து. 1278
- தொடிநோக்கி மென்றோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண்டு அவள்செய் தது. 1279
- பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு. 1280

புணர்ச்சி வீதும்பல்

- உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு. 1281
- தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின். 1282
- பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணாது அமையல கண். 1283
- ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு. 1284
- எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கள்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. 1285
- காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால்
காணேன் தவறல் லவை. 1286
- உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரே போல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் மார்பு. 1287
- இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. 1288
- மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர் அதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். 1289
- கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினும் தான்விதுப் புற்று. 1290

நெஞ்சொடு புலத்தல்

- அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீஎமக்கு ஆகா தது. 1291
- உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு. 1292
- கெட்டார்க்கு நடடார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல். 1293
- இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. 1294
- பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு. 1295
- தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தனிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு. 1296
- நானும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. 1297
- எள்ளின் இளிவாம் என்று எண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு. 1298
- துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சம் துணையல் வழி. 1299
- தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி. 1300

புலவீ

- புல்லா திராஅப் புலத்தை அவர்உறும்
அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது. 1301
- உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல். 1302
- அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றால் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். 1303
- ஊடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று. 1304
- நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏள் புலத்தகை
பூஅன்ன கண்ணா ரகத்து. 1305
- துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று. 1306
- ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று. 1307
- நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அஃதறியும்
காதலர் இல்லா வழி. 1308
- நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது. 1309
- ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம்
கூடுவேம் என்பது அவா. 1310

புலன் நுணுக்கம்

- பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மாம்பு. 1311
- ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து. 1312
- கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடீனீர் என்று. 1313
- யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று. 1314
- இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள். 1315
- உள்ளினேன் என்றேன்மற்று ஏன்மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்துக் கனள். 1316
- வழுத்தினள் தும்மினே னாக அழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று. 1317
- தும்மச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்தீரோ என்று. 1318
- தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்கும்நீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று. 1319
- நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று. 1320

ஊடல் உவகை

- இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர்அளிக்கு மாறு. 1321
- ஊடலில் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும். 1322
- புலத்தவின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. 1323
- புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை. 1324
- தவறில ராயினும் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலி னாங்கொன்று உடைத்து. 1325
- உணலினும் உண்டது அறல்இனிது காமம்
புணர்தவின் ஊடல் இனிது. 1326
- ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும்
கூடலில் காணப் படும். 1327
- ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு. 1328
- ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா. 1329
- ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின். 1330

ஓம் நாராயணாய வித்மஹே
வாஸுதேவாய தீமஹி
தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத்.